

MERHABA

'Ey iman edenler, size hayat verecek şeylere sizi çağtırdığı zaman, Allah'a ve Resu'lüne icabet edin ve bilin ki muhakkak Allah, kişi ile kalbi arasına girer. Siz gerçekten O'na götürülüp toplanacaksınız.'

Enfal-21

Muhterem İLKDER üyeleri uzun bir aradan sonra çok şükür yine sizlerle birlikteyiz. Bu süreçte biliyorsunuz İLKDER'de yine bir çok hayırlı işler yaptık. Bu işlerin çoğunda emeginiz, maddi manevi katkılarınız, desteginiz, duanız var.

Hiç birimiz (çok şükür) bu güne kadar bir çok iyi faydalı işler yaptık, şimdi artık oturmanın zamanı diyemeyiz. Zaten öyle diyeceğinizi de sanmıyorum.

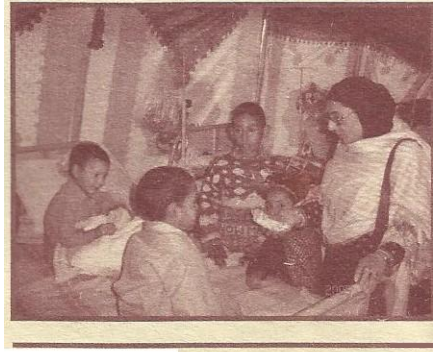
Geride bıraktığımız yıllarda sizlerle birlikte gerçekten de hem halk arasında, hem de Hak katında hepimizin yüzünü ak edecek güzel çalışmalar yaptık. Her program sonunda insanlara faydalı olmanın verdiği mutluluk karşılaştığımız zorlukları unutturdu bizlere. Bir sonraki yapacağımız çalışmalara daha bir aşkla, şevkle başlar olduk. İşte sizlerin bu samimiyeti, bu iyi niyeti sonucunda önce Allah'a (cc). Sonra da sizlere güvenerek, yardım faaliyetlerimizin alanını biraz genişletelim dedik. Biliyorsunuz geçtiğimiz yıl Endonezya'nın AÇE bölgesinde tüm dünyayı derinden etkileyen, üzen tsunami ve deprem, bizleri bu asrın felaketi karşısında harekete geçirdi.

Sizlerin samimi gayreti neticesinde, şimdilik AÇE bölgesinde 50 yetim çocuğun eğitim ve zaruri ihtiyaçlarını her ay 50 YTL olarak karşılıyoruz. O dönemde öncülüğünü ilkder'in yaptığı Dostluk Ve Kardeşlik Platformunu oluşturmuştuk. Zaten bu platformun resmi süresi de bir yıl ile sınırlı idi.

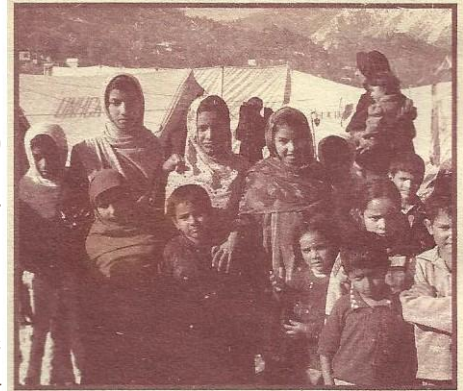
İşte bu dönemde bende İLKDER olarak AÇE'ye gittim. Oradaki yetimlerle ilgilenen kuruluşlarla görüştük. Yetimler için yapmak istediklerimizi anlattık. Onlar bizim bu ziyaretimizden son derece memnun kaldılar. Şimdi her ay yavaş yavaş yetim çocuklara manevi aile olmak isteyenlerin sayısı el-

hamdulillah çoğalıyor. Aslında niyetimiz 300 haneli bir yetimhane yapmak idi. Fakat ortak iş yapmanın yapılan hayır işi de olsa zorluklarını hepiniz biliyorsunuz. Söz verenler bazen sözünü unutabiliyorlar veya belki de kendilerince geçerli sebeplerden dolayı verilen sözleri askıya alabiliyorlar. Biz de

İLKDER olarak başlattığımız Dostluk ve Kardeşlik Platformuna destek veren az sayıda kuruluş ve hayır severlerin özellikle İLKDER'in

gayreti ile elde edilen 40 bin dolar ile 20 kapasiteli küçük bir yetimhane yaptırıyoruz. Te me linin atıldığı ve üç ay gibi kısa bir sürede de bitirileceği haberi geldi elhamdulillah.

Yine geçtiğimiz yılın son ayında da dost ve kardeş ülke Pakistan'ın Keşmir bölgesinde de İLKDER olarak bütün gücümüz iyi niyetimiz ve samimiyetimizle hep birlikte kardeşlerimizin acısını paylaştık. Pakistan ve Türk Kadınları olarak birlikte bir program yaptık. Elde edilen geliri sıcaklığına program sonunda Pakistan elçisinin eşine teslim ettik. Bu program sonunda aynı AÇE'deki gibi Pakistan'daki depremden sonra yetim kalan çocuklara maddi ve manevi destek olacağımız kanaat getirdik.

Bizleri yalnız bırakmayan her yardım kampanyasında desteklerini esirgemeyen Hoca hanımların sivil toplum kuruluşlarının katkıları ile

İÇİNDEKİLER

Merhaba	1
Çorum'dan Ereğli'ye Koruyucu Aile	3
Yazıklar Olsun!	4
Kahramanlık	5
Niçin Koruyucu Aile Oldunuz?	6
Dostlarıma	7
Batının iki Yüzü.....	8
Bir Yetime Yuva Olmak	9
Japon Araştırmacı Furmi Firo Kom'un İLKDER Başkanı Özden Zehra Sönmez ile yaptığı röportaj.....	11
Pakistan izlenimleri.....	22
Annelerin Derneği	24
Kurtlar Sofrası.....	25
Dünyanın En güzel Tablosu	26
Böyle Ol Böyle Söyle	27
Şimdilik.....	28
İLKDER'in Faaliyetleri	29
Mukaddes Topraklara Yolculuk.....	30
Basında İLKDER	31
Resimlerle İLKDER	32
Koruyucu Aile Platformu	40

İLKDER ADINA SAHİBİ
Özden SÖNMEZ

EDİTÖR
Nesrin SEMİZ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Ebru KARABIYIK

YAYINA HAZIRLAYANLAR
Hadiye KILIÇ
Emine ÖZÇELİK
Ayşe DOĞANGÜZEL

İLETİŞİM BİLGİLERİ
Demetevler İvedik Caddesi 33. Sokak
Elif Sitesi Blok 4 No: 74 Yenimahalle/Ankara

Tel/fax: 0312 336 3179
Web: www.ilkder.org.tr
e-mail:ozdenzehra@yahoo.com

DERNEGE ÜYE OLMA ŞARTLARI
iki adet fotoğraf
Nüfus cüzdanı fotokopisi
ikametgah
Dilekçe

Not: Derneğe üye olabilir ve yakınlarınızı da
üye olmaya teşvik edebilirsiniz.

de biliyoruz ki yetimin
ihtiyacını gideren insan,
onun başını okşayan el
asla ne bu dünyada, ne
de Ahiret'te mahrum,
mahzun olmayacak.

Sizlerden aldığımız,
bu güçle Pakistan'da
100 kapasiteli bir
yetimhanenin temelini
attık. inşallah hayırlısı
olur. Yine 50 yetim çocuk

için de koruyucu aile olduk. Aynı zamanda Kurban
Bayramı'ndan önce de hem Kurban bedellerimizi
götürüp, hem de yetimhanenin başlaması için elde
ettiğimiz 30 bin doları teslim etmek üzere yine bir
kaç arkadaşla birlikte Pakistan'a gittik.

"İhtifmız R 'stin ve Irak'taki yetimleri de bu
halkaya dahil etmek. Amacımız velayetlerini üzeri-
mize aldığımız bu çocuk sayısını en kısa zamanda
binlerin üzerine çıkarmak. Öyle ise neden siz de
sizden uzaklarda yetim kalmış bir çocuğa destek
olmayasınız ki.

O yetimin; tanımadığı bir ülkede manevi anne,
babasının olduğunu bilmesi, onun hayata bakışını
eğitimdeki başarısını etkileyecek, yalnız o maddeyi
hatırlatacak.

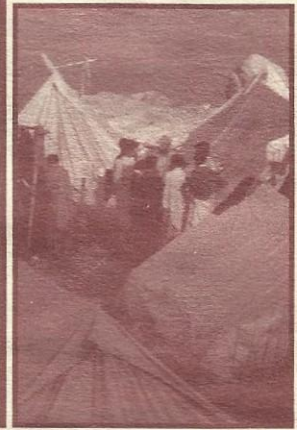
Bizimde bilerek veya bilmeyerek yaptığımız
kötülükleri örtecek, belki de bu yaptığımız iyiliğimiz
sayesinde bizleri bağışlayacak.

Öyle ise hepimiz bir yetime sahip çıkalım.
Yapımı devam eden yetimhaneye bir tuğlada biz
koyalım.

"Ey iman edenler, Allah'tan korkup
sakınırsanız, size doğruyu yanlıştan ayıran bir
nur ve anlayış verir, kötülüklerinizi örter ve sizi
bağışlar. Allah büyük lütuf sahibidir." (Enfal- 29)

kampanyamız büyüdü.
Biz de Ramazan
ayının son günlerinde
gerçekleştirdiğimiz
bir kermes sonunda
yine birkaç arkadaşla
birlikte Pakistan'a git-
tik. Orada yetimleri,
depremzede'leri,
yakından gördük.

Bizler de, sizler

Selam ve Dua ile...

Özden Zehra SÖNMEZ

ÇORUM'DAN EREĞLİ'YE KORUYUCU AİLE

Bilindiği gibi İLKDER ; nerede bir felaket de mutlu etti. İLKDER'i (Bşk. Ve üyelerini) misafir olsa, hemen oradaki halkın yanında olur, onlara etmekten duydukları memnuniyeti bildirdiler ve maddi manevi destek sağ;lar ve kampanyalar Çorum'a geldiği;imiz için bizlere teşekkür ettiler. başlatır. Biz de onlara misafir olmaktan mutlu olduk.

Bu çerçevede başlatılan kampanyalar- Katıldığı;ımız bir diğ;er program da Ereğ;li'de dan biri de;Tsunamiden en çok etkilenen (Karadeniz Ereğ;lisi) idi. Başkanımız Özden Zehra Endonezya'nın Açe bölgesindeki öksüz-y tim- Sönmez Hocamız çok yoğ;un bir çalışma içinde barınaksız kalan çocuklar için bir YETİMHANE olmasına rağ;men sırf **koruyucu aile projesini** anlatabilmek amacıyla (çünkü o öksüz ve yetim çocukların uzanacak tek bir ele bile ihtiyaçları var) bu programa katılmayı kabul ettiler. 30 Aralık'taki bu programda Çorum'dan farklı olarak yalnız bir kurum değ;il pek çok kuruluşun bir arada olmasıydı. Hem programı hazırlayanlar hem de katılımcılar farklı kurumlardan katılmışlardı. Amaç Pakistan halkına ve yetimlere yardım elini uzatmaktı. Konuşmaların ana teması, Kurtuluş

aileleri tespit etmek amacıyla kolları sıvayarak bir dizi program, ker-mes, konferans v.s düzenle li. İLKDER'in bu çalışmalarına Koruyucu Aile Platformu da her türlü desteğ;i verdi.

Çorum Ensar Vakfı .=..:1.;;;,0..-----1 çalışanları, İLKDER Bşk. Sn.ÖzdenZehraSönmez'i,koruyucuailekcnusun- da Çorum halkını bilgilendirmek üzere davet ettiler. 27 aralıkta İLKDER'den birkaç arkadaşla beraber Çorum'a gittik. Katılımcıların çoğ;unluğ;unu kadınların oluşturduğ;u , okul öğ;rencilerinin yoğ;un ilgi gösterdiğ;i programda Sn. Sönmez, çadırlarda kalan depremzede ve yetim çocukların görüntü-eri eşliğ;inde koruyucu aile hakkında misafirleri bilgilendirdi. Çok beğenive taktir toplayan bu sunum ev sahibi olan Çorum Ensar Vakfı üyelerini

Aile Projesini anı.....
d k b k S
Çıtı lerne aş anımız ay
Ozden Zehra Sönmez, yalnızca
kara'da değil Ankara dışında
rogra' ara at 1, Oltıra
Bunlardan biri Çonı
gerçekleşf

Savaşında bize varını yoğ;unu gönderen Paki- stan halkına olan min- net borcumuz ve bu min- net borcumuzu onlara

ödeme fırsatının doğ;muş olmasıydı. Her konuşmacı kendi kurumunu tanıtarak

konuşmasına başlarken, başkanımız ise; İLKDER

ile beraber "koruyucu aile platformu"ndan bi- reysel çabalardan ve çalışmalardan bahsetti. Devamında da görüntülü olarak koruyucu aile projesini anlattı. Sunum çok güzel oldu ve beğ;eni topladı. Zamanımızın darlığ;ı sebebiyle program- dan hemen sonra yola çıktık.

Yapılan çalışmaların Hak katında boşa gitmeyeceğ;ini bilmek ve bu yolda (Hak yolunda) çalışmak temennisiyle ...

Saliha BEKTAŞ

YAZIKLAR OLSUN !!!!!

Nesrin SEMİZ

Müslümanlar ne yapmay a çalışıyor? Hafızalarını yada akıllarını mı kaybettiler? Bu oyuna her seferinde düşmek zorunda mıyız? Bilen birileri varsa Allah aşkına bana yardım etsin. Yüreğim daralıyor, kalbim sıkışıyor, ciğerlerimin yandığını hissediyorum haberleri dinlediğimde, kardeşin kardeşi öldürmeye başladığını duyunca. Biz bu filmi Afganistan'da da seyretmedik mi? Topraklarınızdan azgın ABD askerini atmadan hangi akılla birbirinize düşersiniz? Birbirinizin camilerini ya da mes-cidlerini bombaladığınızda elinize ne geçecek? Durun, sarıklarınızı çıkarın, önünüze koyun ve bir düşünün. Sizi bu halde gören Rahmet Peygamberi şimdi nasıl da kan ağlıyordur. Ya o cennet güllerinin babası, şehitlerin efendisi, ilk çocuk Müslüman olma şerefine nail olmuş, iki cihan güneşinin canını kendi canından aziz bilmiş, 'Sevgilinin' yeryüzünde en çok sevdiği biricik Fatıma'sını emanet ettiği, sizlerinde çok sevdiğinizi söylediğiniz Allah'ın kılıcı olan Hz. Ali (r.a) nasıl da üzülmüyordur. Şii ve Suni çatışmasıymış!!! Yalan... Hz. Peygamber ve Hz. Ali ömürleri boyunca bir kere bile birbirleriyle çatışmak şöyle dursun birbirlerini üzmediler bile. Birbirlerine kırgın bir nazarla bakmadılar bile. Birbirlerini hep sevdiler, hatta peygamber öyle çok sevdi ki en çok sevdiği kızını O'nunla evlendirdi. Hz. Ali o kadar çok sevdi ki peygamberi öldürmeye geleceklerin önüne kendisi yattı. Onlar birbirlerini sevdiler ve bizlere de sevrnemizi öğütlediler. Kur'an da 29 ayette öğüt almaktan bahsediyor. Böyle mi öğüt alıyoruz? Ümmet olma şuuru bu mu? Hani Müslümanlar kardeşti? Birinin eline diken batsa diğerinin canı yanardı. Bizler birbirimize düştüğümüz sürece, her defasında bu oyuna geldiğimiz sürece birileri kalkar bizim Allah'ımıza da, kitabımıza da, Peygamberimize de, dinimize de, kendimize de, anamıza da, avradımıza da küfrederek bizde hiçbir şey yapamayız, oturur seyrederek. Ancak hiçbir şeyden haberi olmayan cansız duvarları binaları yakar yıkarız.

Müslüman olmak böyle bir şey mi? Hiç zan-etmiyorum. Eğer okuduğumuz ve inandığımızı söylediğimiz kitabımızı gerçekten anlasaydık bu hallere düşmemizi önleyecek 212 tane ayet görürdük. Müslüman akıllı olmak zorunda zaten akıllı olmayanın dini de olmaz değil mi? Rahman ve Rahim olan Allah bize gönderdiği kitabının;

43 ayetinde aklı kullanmaya dikkat çekmiş,
48 ayetinde ilim sahibi olmaya yani bilmeye,
29 tane ayette öğüt almaya,

26 ayette sorumlu-luk sahibi olarak eylem gerçekleştirilmeye,

22 ayette verilen söze bağlı kalmaya,

15 ayette düşünmemiz gerektiğine,

12 ayeti kerimede cahillerden yüz çevirmeye,

13 ayeti kerimede de mescitlerden ve onların imar edilmesinden bahsetmiş, bombalanmasından değil.

Daha işin Müslümanlar kardeştir kısmının sayısal ölçüsüne girmedim.

Şimdi sorarım sizlere sadece bu kadar ayeti kerimenin anlamını bile anıyıp uygulamaya koysaydık, Irak bu hale düşer miydi? Afganistan da yaşanan onca acı olay yaşanır mıydı? Filistin kan ağlar mıydı? İsrail utanmadan korkmadan "Türkiye'ye sen kardeşinle nasıl konuşur, dertleşirsin" diye hesap sormaya cesaret edebilir miydi? Kendini bilmez bir gazeteci kalkıp Rahmet Peygamberine hakaret edebilir miydi? Depremden, selden yetim-öksüz kalmış yavrucuklar kimsesiz kalır mıydı? Sadece Müslümanların olduğu bölgeerde değil tüm arz üzerinde zulüm hüküm sürebilir miydi? Ama ne yazık ki bunların hepsi oluyor. Bunun birtek anlamı var Müslümanlar inandık iman ettik demekten başka hiçbir şey yapmıyor lar, imanları boğaz arndan aşağıya inmiyor, Kur'an ayetlerinin %3.18 ini uygularnıyer bunlara sadaka ve zekat dahil değil. Öyleyse başına geleni hak ediyor. Yazıklar olsun!!!! Bizler üzerimize düşen hiçbir görevi yerine getirmedikimize göre yetiş Ya Rab; demeye yüzümüz var mı sizce? Dün okuduğum yazıda diyordu ki "Allah yolunda canının son zerresine kadar çalışan Müslüman bittim Yarabb' im imdadıma yetiş der ve Rabbim de ona mutlaka yardım elini uzatır diyordu. Örnek olarak Hz. Nuh'un ıssasını ve ayet mealierini veriyordu". O yazıyı okuduktan sonra bu yazıyı yazmaya karar verdim. Bizler daha çalışmaya başlamadık bile, henüz karımızı bile harcamadık, sermaye olduğu gibi duruyor kısacası bitlik yetiş demeye yüzümüz yok. Ama ümitsizliğe düşmeye de hakkımız yok. Rabbimin Latif ve Gaf-far ismierinin tecellisini umarak üzer'mize düşenleri yapmaya gayret edeceğiz. Çünkü kitab nın 4 ayetin-de ümitsizliğe düşmemizi yasaklıyor. Yazımı dün okuduğum yazının sonundaki cümleyi kullanarak bitirmek istiyorum "yatanlar umutsuz, koşanlarda umut var." Allah'a emanet olunuz.

KAHRAMANLIK

Saliha BEKTAŞ

Son zamanlarda bir filmin slogan cümlesi olan " **sonunu düşünen kahraman olamaz**" sözü bana şunları çağdırttı:

Orada sözü edilen kahramanlık pek tasvip edilmeyen başka bir kahramanlık olsa da, geride isim bırakmak, güzel sözlerle anılmak anlamında alırsak , kahraman; hakikaten de sonunu düşünmeden hareket eden, mücadele eden, inandığı doğruları ve kutsalları için geceyi gündüze katan insandır ve bu insanların isimleri yüzyıllardan sonra bile anılmaktadır ve kıyamete kadar anılacaktır. Fakat bazı hesaplar, kaygılar ve menfaatlerle yola çıkanlar yani sonunu hesap edenlerin isimlerini ise kimse hatırlamakta veya lanetle anmaktadırlar.

Bilindiği gibi peygamberler bir misyonu daha doğrusu, doğru yoldan şaşan, Allah'ı (c.c.) unutan toplumlara O'nun dinini öğretmek, güzel ahlakı tamamlamak (Peygamber s.a.v de "**Ben güzel ahlakı tamamlamak üzere gönderildim**" dediği gibi) üzere gönderilmişlerdir. Vahyi topluma ulaştırırken hiçbir zaman zor kullanmamışlar, zorlanamışlar hep yumuşak davranmışlardır. Bunun dışındaki yanlış davranışları da zaten Allahu Teala tarafından (ayetlerle) uyarılmıştır.

Peygamberlerin yolunu takip eden, onlara inanan ve bu yolda gayret gösteren insanların da çıkış noktaları, isim yapmak değil, Allah'ın (c.c) istediği gibi bir kul olmak, O'nun rızasını kazanmak ve insanları uyarmaktır. Eğer bu insanlar, gece gündüz çalışmaya başlarken bazı hesapların içine girerlerse, baştan kaybetmiş olurlar. Çünkü pek çok alternat ifi hesaba katarak adım atmaya kalkarsak bu yapılacak olan işleri engeller, insanın şelkini kırar ve gayretini

azaltır. Bunun için Hz. Hüseyin'in Küfe'ye hareket ederken yaptığı gibi yalnızca, yapması gerekeni düşünmek ve ona göre hareket etmek gerekir. Hüseyin zalim bir hükümdara karşı ve az bir toplulukla yola çıkmıştı. Bu olumsuzlukları düşünüp nasıl olsa yenemem, gitmeyeyim demedi. Hakkı savunmak için yola çıktı. Elinden geleni yaptı. En büyüğünden en küçüğüne kadar hepsi zalim hükümdara karşı zulmünü haykırdı, Hakkı salındular. isimleri günümüze kadar yaşadı, yaşayacak.

Yasin suresindeki ayetlerde (13-30) havarilerin insanları doğru yola çağırmaları da bizlere örnek olarak anlatılır. Kahramanlık sadece savaş alanlarında kazanılmaz. Öfkelenildiği zaman öfkesini yenen insan da bir kahramandır. Çünkü o anda insan mantıklı düşünemez, davranışlarını kontrol edemez. Eğer bunları yapabilir ve nefsini yenebilirse işte kahraman odur. Peygamberimizin "**küçük cihattan geldik, şimdi sıra büyük cihatta**" dediği nefisle mücadele çok önemli ve çok da zor. Nefis rahatlığı, bencilliği, mal yığmayı ve övülmeyi sever ... İnsan, başka insanlara yardım için zaman ayırırsa rahatlığı, kendinden başka insanları düşünerek hareket ederse bencilliği, ihtiyacı olan insanlara vererek (infak ederek) mal yığmayı, insanları severek ve takdir ederek nefsini yenmeyi başarır. Bunları yapabilen insan kurtuluşa erenlerden olur.

Bizler de **İLKDER** üyeleri olarak, bunları hayatımızda uygulamaya çalışalım. Kendisine, çevresine ve tüm insanlığa faydalı olan insanlardan olmak temenni ve duasıyla...

NIÇIN KORUYUCU AILE OLDUNUZ

Saniye SAMUR

Yüce Yaratıcımız Kutsal Kitabımızın pek çok yerinde yetimlere iyilik konusunda kullarını yönlendirirken, Sevgili Peygamberimiz (sav) de pek çok rivayetlerle konunun önemini defalarca vurgulamıştır.

Açe ve Pakistan'lı çocuklarla aile olmak. Çok küçükte olsa o yetim yavruların yüzünde bir tebessüm oluşmasına katkıda bulunmak. Onları ailemizin yeni bir bireyi olduğunu ve ailemizden bir bireyin çok uzaklarda olmasına rağmen muhabbetinin kalbimizde oluştuğunu hissetmekle bize böylesi güzel bir duygu yoğunluğu ile ruhumuzu yönlendirdiği için bu oluşuma emeği geçenlere Allah'ın rahmeti ve bereketi üzerlerine olsun.

Bakara 83' de ..yetimlere, yoksullara iyilik edeceksiniz ...'derken

Fecir 17'de -Hayır, siz doğrusu (Allah'tan ikram bekliyorsunuz ama kendiniz) yetime ikram etmiyorsunuz.

Diğer bir surede ise ;

Maun 2

Dini yalanlayanların özelliklerinden biri de yetimi iter, karlar; demekte.

Bu örnekleri çoğaltmamız mümkün.

Bir rivayete göre Yakup (as) uzun yıllar ayrı kaldığı oğlu Yusuf'a kavuşunca, şükür etmek amacı ile Allah'u Tealanın en çok sevdiği amelin ne olduğunu sormuş.

Yaratıcımız:

En çok sevdiğim amel yetim ve fakire iyilik yapmak olduğunu bildirmiş.

Yakup (as) güzel bir ziyafet sofrası hazırlatmış. Yetim ve fakirleri çağırıp yedirip

içirmiş

Allah Resulü (sav)

şöyle buyurur;

-Dul ve yetimlere koruyuculuk yapan bir kimse, Allah-u Teala'nın yanında cihat eden kimse gibidir.

Diğer bir başka hadiste de;

Bu kimse hiç uyumadan gece namazı kılan ve ara vermeden oruç tutan kimse gibidir.

Yine Kuran'da geçen cennetlikler ile cehennemlikler arasındaki şu konuşma konunun önemini anlatıyor.

Cennetlikler soruyorlar;

- Sizi şu yakıcı azaba ne sürükledi?

Onlarda;

- Biz yetimin başını okşamazdık diyorlar.

Yine bir başka rivayette anlatılanlar Allah-u Teala'nın yetim koruyanlara ne kadar değer verdiğinin bir başka örneğidir.

Bir gün bir yetim ile karşılaşan zat, ona baba şefkati ile yaklaşıp kendisini yediriyor, içiriyor ve kalbini hoş ediyor. O gece

• • • rüyasında azap meleklerinin o zatı ite kaka cehenneme götürdüklerini görüyor. Tam cehenneme atacakları sırada o yetim koşup geliyor. Meleklerin elinden o zatı kurtarmaya çalışıyor. Fakat melekler o yavruyu dinemiyorlar. O anda bir ses şöyle hitap ediyor.

- Onu bırakın;

yetime yaptığı iyilikten dolayı biz onu affettik.

Bunun üzerine uyanan zat yetimlere karşı daha şefkatli ve yardım severdavrandım

diyor.

DOSTLARIMA

Zekiye ÖZDEMİR

Atmış iki yaşında zamanında okutulmamış bir kadını. Eğitim almayı ve aldım bu eğitimi hayatıma geçirmeyi her zaman arzu etmişimdir. Fakat zamanın şartları bunu engellediği gibi, berbat bir o kadar da sıkıntılı dönem geçirdim.

Rabbima kadınların ilim öğrenmeleri için hep dua etmişimdir. Fikir birliği ettiriniz kardeşlerimle kurdugumuz dernegimizde her zaman eğitim en önce gelmiştir.

Okuyamamış veya inançları sebebi ile eğitim hakları ellerinden alınmış kardeşlerimize, destek olmak. Ev hanımlarının vakitlerini verimli bir şekilde değerlendiren dernegimizin ilkelerinin başında geliyor.

Ben o dönemlerde demegin en yaşlı üyesiydim. Demekle tanışmak bana son derece mutluluk ve huzur verdi. Aynı zamanda sağlık problemlerimde demekle olan yakınlık neticesinde azaldı. Benim acizane tavsiyem her bir kadın sivil toplum kuruluşlarıyla yakın irtibatla bulunsunlar ve aktif görev alsınlar. Ben bunu bizzat yaşadım. Bir yerde samirniyet ve iyi niyet varsa orda dürüstlük ve bereket vardır.

İLKDER'in en önemli özelliklerinden biri de kurulduğu günden buyana arkadaşlar birbirlerinden hiç ayrılmadılar. Bosna'dan Çeçenistan'a Filistin'den Irak'a Gölcük depreminden güneydogunun mağdur halkına hep elini uzattı. Şimdi de Endonezya-Açe Pakistan-Keşmir bölgelerine yardımda bulunmaktadır. Faliyet ve çalışmalarına bu şekilde devam ederken komşusunu ve akrabasını da unutmamaktadır.

iyi ki varsın İLKDER,

Hayırlı çalışmalar İLKDER

Uzun ömürler İLKDER..

Felaketlerin insanlığa öğrettikleri

- ✓ Felaketler uzakları yakın etti
- ✓ Birbirimizi daha iyi anlamayı sağladı
- ✓ Başkasının derdi ile dertlenmeyi öğretti
- ✓ İnsanlara ölümün çok yakın olduğunu hatırlattı
- ✓ İnfak bilincini yeniden canlandırdı

**"Hayır ; aksine
siz yetime ikram etmiyorsunuz.
Yoksulu yedirmek için birbirinizi
teşvik etmiyorsunuz. "
(Fecr-1.7-1.8)**

**"Peygamber efendimiz ;
Mübarek işaret ve orta
parmakların birbiri bitiştiğinden
"Yetimi görüp gözetene/
ben Cennet'te söyleyiz
"buyurmuştur.**

BATININ İKİ YÜZÜ

Emine ÖZÇELİK

Medeniyetler arası diyalog çağrılarının yapıldığı şu günlerde yaşanan olaylar, batı dünyasının bir çifte standardın içinde olduğunu bizlere bir kez daha gösterdi. Oysa , dünyaya yansıttıkları imajları, insan haklarına saygıda, özgürlüklerin yaşanmasında .en iyi oldukları yönündedir. Bu düşünce daha çok kendi insanları için geçerlidir. Hatta bazen işlerine gelmediği zaman içlerindeki farklı düşünen insanları bile bu haklardan yoksun bırakabilmektedirler. Oysa onlara göre demokrasinin en iyi yaşandığı yerler kendi ülkeleridir.

Çıkarlarına ters düştüğünde insan haklarını, ifade özgürlüğü gibi kavramları rafa kaldıracabilmektedirler. Bunun en iyi örneğini Yahudi soykırımını reddettiği gerekçeyle yargılanan, fakat sözünden geri dönüp bunu kabul eden tarihçiye verdikleri üç yıl ağır hapis cezasında görmekteyiz. Aslında burada dünyaya bir mesaj verilmektedir. Şu anda on Avrupa ülkesinde Yahudi soykırımını reddetmek cezayı gerektiren bir durum olarak yasa llaştırılmıştır.

Fakat aynı Avrupa Müslümanların inançlarıyla ilgili yapılan hakaretleri ifade özgürlüğü kapsamında görebilmektedir. Hz Peygambere yapılan saygısızlığa, ifade özgürlüğü gerekçesiyle sessiz kalmaları gerçek yüzlerini ortaya çıkarmıştır. Batılı liderlerin bu karikatürlerin yayınlanmasının yasaklanması yönünde bir adım atmaları şöyle dursun, bir iki cılız ses haricinde hiç birinden bu konunun ifade özgürlüğü kapsamında görülmemesi yönünde net bir açıklama gelmemiştir. Bu konuda tam bir basiretsizlik örneği sergilemiştir.

Bu yöneticilerin sessizliği karşısında

meydanı boş bulanlar hakaretlerine çeşitli ülkelerde de devam etmişlerdir.

Madalyonun öbür yüzüne bakıldığında böyle bir şeye cüret edilebi lmesi de bugün islam dünyasının acizliğinden kaynaklandığını ortaya çıkarmaktadır. Çünkü karşı tarafa yaptırım uygulayabilecek durumda değildirler. Gündümlü politikaları nedeniyle kendi aralarında da ortak hareket etme kapasitesinden de yoksundurlar. Oysa bunu yapabilseler 9ünya güç dengelerini bile değiştirebilirler.

Bütün bu yaşananlar bize büyük bir oyun oynandığını göstermektedir. Maalesef bu oyunda Müslümanlar tuzağa düşürölmek istenmektedir. Bunda en büyük etki kuşkusuz, misyonierlerin Hristiyanlığın yayılmasında büyük gayretlerinin olmasına ve büyük paralar harcanmasına rağmen, islam dininin daha hızlı yayılmasıdır. Bu nedenle Müslümanları küçük düşürücü, rencide edici her türlü faaliyeti yapmaktadırlar. Irak' ta yaptıklarını dünya kamu- oyuna yansıtmaları da bunun içindir. Müslümanları onursuz, zavallı varlıklar olarak gösterme politikası izlemektedirler. Aynı zamanda Irak' ta bir taşla birçok kuş vurma sevdasıyla, iç savaş çıkartıp hedef saptırmaya yönelik büyük bir gayretin içindedirler. Maalesef Müslümanlar da çok kolay oyuna getebilmektedir. Tüm itidal çağrıanna rağmen Irak korkarız bir iç savaşa doğru sürüklenmektedir.

Dileriz Müslümanlar bu oyuna gelmez, "Müslüman teraset sahibi olmalı" sözünü düstur edinirler ve tuzak sahiplerinin tuzaklarına düşmezler.

Bir Yetime

Yuva Olmak

Hatice UYSAL

Halk arasında bir söylem vardır, "**Ahir zaman yaklaştı, ya da ahir zaman geldi**" şeklinde. Yani bu dünya hayatının sonuna gelindi, kıyamete yaklaşıldı. Genellikle bunu büyük felaketlerle karşı karşıya kaldığımızda, insanlık dışı davranışlara maruz kaldığımızda, sıra dışı olaylarla yüz yüze geldiğimizde söyleriz. Aslında bu dünya bizim için geçici bir mekan, bir sınav yeridir ve insanoğlunun yeryüzündeki serüveni bir gün sona erecek, kader tecelli edecek, yazılanlar gerçekleşecektir.

Peki, inanan insanlar olarak bu felaketler, belalar, musibetler bize neyi ifade etmeli, ne yapmalıyız. Bin yıllar öncesinden bu güne kadar birçok felaketle karşı karşıya geldik ve mücadele ettik. Zamana ve mekana göre büyüklüğü, şekli değişse de birçok insanın hayatına mal olsa da yeryüzünde

felaketler ve musibetler hep oldu ve olacak. Önemli olan insani yanımızı ortaya koyarak kıyamet kopuncaya kadar iyiliği emretmek kötülüğü nehyetmektir. Bunlar bizim için birer sınav ve sonucunda elde edilecek sevaplar öbür dünya için.

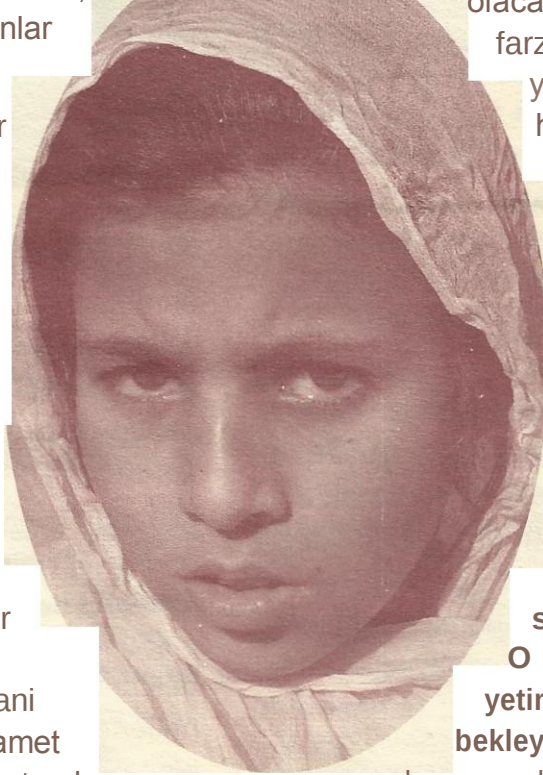
Bu esnada yapısı gereği en çok kadın ve çocuklar mağdur oluyorlar. Onlar aç susuz kalıyor, onlar kaçırılıyor, onlar tecavüze uğruyor, onlar fuhuş sektörünün kurbanı oluyor, onlar organ mafyasının avı

oluyor, onlar sahipsiz, onlar biçare, onlar savunmasız kalıyor, onlar feryat ediyorlar.

Ve bizler bu feryatları duymak zorundayız. Onun için Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bir hadislerinde "**Dul ve yetimlere yardım eden kimse Allah yolunda cihat eden veya gündüzleri oruç, geceleri ibadetle geçiren bir kimse gibidir**" buyurmuşlardır.

Bu dünya hayatında ki mahsul öbür dünyada bizim hayır yanımız olacaktır. Bunun için bizlere farz kılınan ibadetlerin yanı sıra yapacağımız hayırlarla inşallah cennetin kapılarını açabiliriz. Bu konuda Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bir başka hadislerinde "**Cennet kapısını açacakların ilki benim, fakat beni geçmeye çalışan bir kadın görecekim ve ona 'sana ne oluyor, sen kimsin' diyecekim. O da 'babasız kalmış yetimlerin başında oturup bekleyen bir kadının' der**" buyurmuşlardır. Ve işte o kadın biz olmalıyız.

Yirminci ve yirmi birinci yüzyılda karşılaştığımız büyük felaketler sonunda binlerce insan hayatını kaybetti, binlereesi öksüz, yetim ve dul kaldı. Asıl sorun geride kalanlar, bu dul ve yetimlere çare olabilmek, o kadın olabilmek.

Bubağlamdagönüllüler olarak **'okadın olabilmek'** için **'Koruyucu Aile'** oluşumu ortaya çıktı ve bir araya gelip **'Koruyucu Aile Platformu'** olarak dünyanın neresinde olursa olsun yetim ve öksüz kalan çocuklara ama öncelikle de Müslüman kardeşlerimizin yetimlerine el uzatmaya karar verdik. Çünkü islam coğrafyasında deprem var, sel var, savaş var, açlık var, hastalık var, yoksulluk vardı. **İşte Nijer, işte Somali, işte Etiyopya, işte Afganistan, işte Irak, işte Filistin, işte Endonezya, işte Pakistan...** Saymaya devam edersek bu liste uzayacak ve bütün islam coğrafyasını kapsamına alacak. Buralarda öksüz ve yetim kalan çocuklarımıza gönül kapılarımızı açmak, onları gönül hanemize, evimize buyuretmek ve onların koruyucu ailesi olmak; uzaklarda bir yetimim var demek ve sahiplenmek; onlarla soğanımızı, ekmeğimizi paylaşmak ... Bakiava, börek demiyoruz onu herkes yapar; nasip olmayınca onlara sahip olanlar da yapamazlar; önemli olan hurmamızı paylaşabilmek.

Ve yine bir başka hadislerinde Peygamber Efendimiz (s.a.v.) **"Beni hak olarak gönderen Allah'a yemin ederim ki yetime merhamet eden, ona güler yüz gösterip tath sözle öğüt veren, yetimliğine, zayıflığına acıyan ve Allah'ın kendisine lütfettiği nimetlerle komşusuna çalım**

satmayana kıyamet gününde Allah azap etmeyecektir" buyurmuşlardır.

Korunmaya muhtaç bu çocuklara sahip çıkabilmek için **'Koruyucu Aile Platformuna'** üye olarak bir veya birden fazla çocuğa koruyucu aile görevini yerine getirebiliriz. Veya birkaç aile bir araya gelerek bir yetimin bir aylık, bir yıllık veya kendi ayakları üzerinde duruncaya kadar ihtiyaçlarını karşılayabilir, feryatlarını durdurabiliriz.

Ve yine bir başka hadiste **"Yetimlerin ağlamasından çok sakının, zira insanlar uykuda iken o gece yürür"** buyurulmuştur. Yetimlerin ağlaması gece yürür ve seher vakti Rabbine yükselir ve onu ağıatandan şikayette bulunur. Cenab-ı Hak da gereği gibi onu ağıatanın cezasını verir.

Ya susturmayanla r, onla sorumluluğu? Ana babalarını kaybeden yetimlerin velileri yakın akrabalarıdır. Varsa çocuğun dedesi, amcası, dayısı gibi akrabaları bakacaktır. Eğer akrabaları yoksa veya onlarda birerdepremzede, felaketzede veya yoksul ise çocuğun himayesi ve bakımı toplumun üzerindedir yani bizlerin sorumluluğu altındadır. Öksüz ve yetimler için yapılacak en faydalı, en hayırlı hizmet onların geleceğini düşünmek, eğitimleriyle ilgilenmek, islam ahlakına sahip olmalarını sağlamak, ihtiyaçlarını gidermek, elimizdekileri onlarla paylaşmaktır. Onları kendi hallerine bırakmak bir vebal ve sonu felaket olacaktır. Eğer kendi hallerine bırakırsak onlar korumasız kalırlar ve her türlü tehditle karşı karşıya kalırlar. Toplumda sorunlu bireyler olmanın yanı sıra organ mafyasının, fuhuş mafyasının, misyonierlerin kurbanı olacaklardır. Onun için bir yetimi de biz çatımız altına alalım ve orada, uzakta bir yetimim var diyelim.

Japon Araştırmacı Furmi Firo Kom'un "İLKDER Başkanı" Özden Zehra Sönmez ile yaptığı röportaj

S: Müslümanların sosyal faaliyetlerindeki mantık nasıl? Ne hissederek yardım yapıyorsunuz?

C: Ben bu soruyu kendi adıma değerlendirmek zorundayım. Bir insani yardım var. Bir kere her şeyin temeli insana dayanıyor. Yani her şey insan eksenli, Müslüman olmasakta sanıyorum yine aynı şekilde hareket ederdik. Ama Müslüman olmamız bizi bir yerde "İlebur kılıyor.

Mesela bir yerde aç varsa, susuz varsa, hasta varsa, yani bir ihtiyaç sahibi varsa ona yardım etmek zorundayız. ;;;; at s alt' açdan ;;ge' e ndi r diğim izde ise birçok ayet yardımlaşmadan, infaktan bahseder. Zekattan bahseder, zekatın tabi' ki ölçüsü ve kuralları var. Yani kişinin kendine ait malının belli bir miktarını sadece Allah rızası için vermesidir,

Bazı kuralları da var tabi. Ayetlerde inanıp iman edenlere, akrabayı, yakınları, komşuyu gözetmemizi tavsiye eder.

Peygamber Efendimiz buyuruyorlar ki; 'bana Cebrail geldi ve komşuyu komşuya o kadar tavsiye etti ki, sandım ki komşuyu komşuya mirasçı kılacak. ister istemez sen burada yerken, içerken, eğlenirken eğer komşun hasta ise veya bir ihtiyacı var ise onu mutlaka görmek ve o ihtiyacını karşılamak zorundasın. Görmezsen ne olur bir kere ibadetlerin kabul olmuyor.

S: Yani akraba olmasa da mı?

C: Tabi, tabi akraba olmasa da hatta din bağı olmasa da. Yalnız şu var din bağı daha öncelikli. Din kardeşi ayrı, komşuluk ayrı, akrabalık ayrı. Yani yardıma muhtaç bir veya birileri varsa öncelik din kardeşinde, sonra komşu daha sonrada akraba geliyor. Sonra uzak yakın kim olursa olsun, mesela depremlemlerden sonra yapılan yardımlar. Bu gibi olaylarda tamamen insanlık ön plandadır.

Fakat herkes aynı düşünüyor diyemeyiz. Özellikle kadın açısından bakacak olursak genellikle kadınlar kocalarına bağılıdır. Kendi iradeleriyle fazla bir şey yapamazlar. Bu sizde de böyle, diğer ülkelerin kültürlerinde hatta dini anlayışlarında da böyle. Yani inanan bütün kadınlar bizim gibi düşünmezler. Uygulama da erkek eksenli ve erkek yorumlu bir din anlayışı var. Oysa bu doğru değil, ne Kur'an'da ne de Sahabe döneminde böyle değil. Biz bu anlayışı yıkmaya çalışıyoruz. Yani ne dinin, dinlerin temelinde böyle bir şey var, nede dönemlerdeki uygulamalarda, böyle bir ayırım yok.

Fakat kitapları erkekler yazdığı, düzeni erkekler kurduğu, idareyi erkekler yaptığı için yorumlarını da kendi anlayışlarına göre yapmışlar. Şimdi biliyorsunuz Japonya başbakanı ülkemize geldi. Bizim başbakanımız da bir yemek verdi. Hepimiz bunu akşam televizyonlardan izledik. Davette bir tane bile kadın yoktu. Yani bu davetinin eşleri bile yok. Yada aynı statüye sahip kadınlar yok.

FURMi FiRO: O konuda haklısınız. Fakat sizin ülkeniz bu konularda bizim ülkemizden çok ilerlediler. bizde müdürlük makamlarında kadın yok.

ÖZDEN SÖNMEZ: Bizde gidip o davetiere katılmadık, katılmayı da öyle istediğimiz yok. Fakat doğru gitmeyen bir şeyler var. Eğri olan bir durum var, yanlış uygulamalar var. Biz bunu yıkmaya çalışıyoruz başarırız veya başaramayız. Bunu yıkmak için uğraşıyoruz. Allah da demiyor ki erkekler hayır yapsın, erkekler ibadet etsin, erkekler idareci, iş adamı olsun kadınlar otursun. Sizde dünyanın bir ucundan buraya kadar gelmişsiniz fakat bizim kültürümüzde de aynı diyorsunuz.

FURMi FiRO: Evet hatta daha da gerideyiz.

ÖZDEN SÖNMEZ: Oysa dinlerin temeline

baKt.g....., zda ese a b "" **Musa as.** zamanında bir deAşje ware .._Fravı- ... a s duymuşsusuzdur. Bu kad,... ne ya d:izene Karş çıkıyor, yanlış gider ...)gu a.....a ara -.e nan ş ara karşı çıkıyor. Cam pahas na da olsa.

B" Hz. Hacer var. Bı peygamberin annesi bu kadr. Bı..ıgün bütün hacılar onun yaptığı gibi yapmazsa hacıları kabul olmaz. Hacer siyah bir kadın. Allah'ın emriyle oğlu ile ıssız bir yere bırakılıyor. Hacer oturmuyor, kendisi ve oğlu için su aramak zorunda. Kaderine teslim olup oturmuyor, beklemiyor, belki ağlamıyor, şikayet bile etmiyor. Beni burada tek başıma bırakıp gidenler şöyle olsun, böyle olsun demiyor.

O an ihtiyacı olan şeyleri arıyor ve istiyor. Siyah bir kadın istediklerine kavuşana kadar çab alıyor. Allah c.c bu kadının çabasını ölümsüzleştiriyor. Diyor ki; kıyamete kadarevimi ziyarete gelen bütün hacılar Hacer'in yaptığı gibi yapacak, çölde tek başına aç susuz kalmanın ne oldu unu düşünecek, bütün hacılar o siyah kadın Hacer gibi yapacak. Burada bir ülkenin en önde gelen başkanları bile hayır bu da neymiş biz bunu yapmayız diyemezler. Deseler ne olur Hac farizasını yerine getirernemiş olurlar..

Kadının olduğu yerde savaşların olmayacağına inanıyorum ben. Oysa bu gün savaşlara baktığımızda tamamen erkeklerin oyunları, nasıl ki çocukluklarında hep savaş oyunları aynadıkları gibi, büyüyünce de bu oyunu daha planlı yapıyorlar.

Bu oyunlarında da(savaşlarında) mağdur olanlar, maddi manevi zarara uğrayanlar, psikolojiksorunlaryaşayan lar,tecavüze, hakarete uğrayanların çoğunluğu da kadınlar, kızlar.

Benim en çok üzerinde durmak istedi im şu; size de söylüyorum bu vesile ile, tüm dünyada bir kadın dayanışması olsun. Bu kadınlar her türlü kötülüğe, çirkinlige, haksızlıklara karşı hem kendi ülkelerinde, hem de uluslararası boyutta, her türlü insanlık dışı uygulamalara karşı dursunlar. Basın yayın yoluyla olsun, nasıl olursa olsun haksızlıkların karşısında birlikte mücadele etsinler. Yani güçlü bir birliktelik oluşturulsun. Senin hakkın benim hakkım demeden herkes empati kurarak birbirinin hakkına sahip çıksın. Birileri çıkıp ne hakkı ne hukuku oturur oturduğunuz yerde diyebilirler.

Ama yerimizde otursak hiç bir şey düzelmez. Dünya tarihine baktığımızda nice yürekli kadınlar oturmamış çevrelerinde ola'1

haksızlıklara, yolsuzluklara karşı çıkmışlar. Siz daha iyi biliyorsunuz Hiroşima'ya bombayı kim attı? Benim elimde böyle bir fırsat olsaydı bunu yapabilir miydim, sizin elinizde böyle fırsat olsaydı siz yapabilir miydiniz hayır ama bunu yaptılar. Aptal bir adam bunu yaptı. Hala ot bitmeyen yerler var, Hiroşima da hala sakat dogan çocuklar var o bölgelerde, o sakat dogan çocuklara kim bakacak, kim onlar için güzel bir gelecek hazırlayacak, veya bu bir anlık hatanın cezasını kim telafi edecek. Bu gün aynı zulüm Filistin de, Çeçenistan da, Irak ta devam ediyor. Ben buradan da yola çıkarak, aynı zamanda halktan biri olarak, yani bir akademisyen falan degilim. Fakat insanların gerçekleri görmesi için iliada akademisyen olması gerekmiyor. Allah bütün kullarına göz vermiş, akıl vermiş yürek vermiş. Öyleyse insan egri ile dogruyu ayırtedebilmeli. Egri olan, yanlış olan, her şeye dur diyebilmeli. Gerekirse bu ugurda bir ömür harcayabilmeli. Ben bu yolda tam otuz yılımı harcadım. Bizde bir tabir vardır.'az gittim, uz gittim arkama baktım ki bir arpa boyu yol gitmişim.' bir arpa boyu da olsa ilerleme ilerlemedir.

S: Ben hayat hikayenizi merak ediyorum. Nasıl bir ortamda büyüdünüz? Nasıl bir eğitim aldınız? Ne sizi böyle bir mücadelenin içine çekti. 23 yaş diyorsunuz bu çok küçük bir yaş bizim ülkemizde. Hatta erkekler bile genelde 35-40 yaşlarından sonra siyasete veya bazı faaliyetlere başlıyorlar?

C: Bir kere insanın dogrudan egriyi ayıracak bir kapasiteye sahip olması gerekiyor. Bu biraz bilgiyle, beceriyle; eğitimle kazanılır. Biraz da doguştan yani Allah vergisidir . Yani insanın kendisini anlatması veya tanıtmaması en zor şey olsa gerek. Gerçi anlatacak bir şey de yok. Sen istiyorsun Allah c.c.da veriyor. Hepsi bu. Birde hakkı ve batılı yani iyiyi ve kötüyü ayırt edebilecek bir kapasite .

Çocukiugum da bakardım bazı çocuklar hep kendilerinden daha güçlü, daha eli yüzü düzgünlerle arkadaşlık kurarlardı. iyi olanlarla birlikte olmaya çalışırlardı. Bende tam tersi mazlum, mahcup çekingen, şöyle bir tarafa itilmiş çocuklarla olmayı, onlarla oynamayı tercih ederdim. Yani onlarıda o anki oyuna, etkinlige katmaya dahil etmeye çalışırdım . Bazı arkadaşlar buna itiraz ederlerdi. Ben o pis çocukla, tembel çocukla oynamak istemiyorum diye. Ben hemen itiraz ederdim. Hayır o oynamaisa bende oynamam.

Ben de oynamazsam hiç biri oynamazdı zaten. Öyle bir yanımdı o zamanlar. Yani hep ihtiyaç sahiplerinden yana oldum. Onlarla birlikte olmak onların bir ihtiyacını gidermek, onların safralarına oturtmak beni son derece mutlu ederdi.

S: yine öyle yapıyor musunuz?

C: Evet hep aynı olmaya, aynı kalmaya dikkat ediyorum.

S: Ailenizi merak ediyorum? Nasıl bir ailede büyüdünüz?

C: Biz doğuluyuz. Geleneksel bir aile yapımız vardı. Çocukluğum Elazığ'da geçti. Bizde köyden kente göç modasına uyduk ki; o zamanlar köyden kente göç çok fazlaydı. Babam iyi eğitim almıştı. Annemde öyle, okuma ve yazmayı çok soğandı. biz okula başladığımızda öğrendi. Fakat am bir Osmanlı hanımefendisiydi.

Fakat bazen gelenekler her şeyin üzerine çıkabiliyor. Birde çevrenin baskısı, kız kısmı okuyup ta ne olacak diye. Benim gibi binlerce kızın 'Yu)ama,...,asının altında yatan asıl neden yine bu... :: gibi baş örtüsü meselesinden bas... as...:ğ...Çırıkü okuyacak olan kızların dini hassasiyetleri hiç bir zaman dikkate alınmadığı için, ana babalar da çareyi kızlarını okula göndermemekte buldular. Ailemden en ufak bir baskı gördüğümü hatırlamıyorum. Biz okuduk okuyarak öğrendik. Dinimizin ilk emri de okudur.

S: Siz ne kadar okudunuz?

C: Biz okullarda okuyarak kendimizi yetiştirmedik. İlk öğretimden sonra genelde aileler kız çocuklarını okula göndermezlerdi. Ama alternatifler de yok değil. Özel yerler ve medreseler, vakıf ve derneklerin bu doğrultuda hizmetleri var. Fakat ne olur okursun, öğrenirsin dipforan olmaz.

Kişi kendisini yetiştirir fakat öğretmen, doktor, mühendis, avukat gibi meslek sahibi olamaz. Başörtüsü yasağındaki amaçta bu zaten. Bizim dinimiz beşikten mezara kadar okumayı, öğrenmeyi tavsiye eder. Yani sürekli öğrenci olacaksın. Büyüklerimiz ya 'öğreten ol, ya öğrenen, bir üçüncüsü olma' demişler.

Ben kendimi bildim bileli hala öğrenciyim. Okumak içinde insan bazen zaman ayıramayacak kadar meşgul olabiliyor. O zaman okumayalım mı hayır yine okuyacağız. Ben şahsen kendi adıma söylüyorum. Park'ta da olsa, yolda da olsa, otobüste, metro da, uzun yolda mutlaka okurum. Herkese bunu tavsiye ediyorum okusunlar,

zamanı değerlendirsinler.

S: Resmi eğitiminiz nereye kadar?

C: Resmi eğitimim dediğim gibi Türkiye şartlarında ilk öğretime kadar. Toplumda geleneksel dindarda olsa başörtüsü kızlara, kadınlara pek iyi gözle bakmazlardı.

Onun için zaten ailelerin kotası vardı. Okuyan az miktarda kızlarda genelde ilahiyatı tercih ederlerdi. Benim gibi yüzlerce kıza önce aileleri kota koydu şimdi ise aileler bunu aştılar, yaptıkları hatayı anladılar. Fakat bu seterde YÖK, ve siyasilere kadına sırf baş örtülü oldukları için kota ve çeşitli yasaklar koydular.

Fakat az öncede söylediğim-gibi binlercemiz hiçbir zaman okumaktan geri kalmadık. Ben şimdi hem okuyorum, hemde okutuyorum. Yani hem öğreniyorum hemde öğretiyorum. Bazen öğrenci, bazen öğretmenim. Bunu içtenlikle söyleyebilirim ki; bir anket yapılacak olsa, en çok okuyanlar, en çok öğrenenler, aktif olarak en çok vakıf ve dernek işleriyle uğraşanlar, kendilerini hayır işlerine adanmışlar, çocuklarını en güzel şekilde yetiştirenler yine başörtülü inançlı kadınlar olacak. Bu gün benimde en az çalışan bir öğretmen kadar öğrencilerim var. Kadınlara, genç kızlara yönelik çalışmalarımız var.

Bunun dışında bir artımız daha var. Tsunami'den sonra Açe'ye, depremden sonrada Pakistan'a gittik. Oradaki felaketlerden sonra yetim kalan çocuklarla ilgileniyoruz. Onlar için elimizden ne gelirse yapacağız. Şimdilik birer yetimhane yapmaya niyet ettik. Bu çocukların halinden en çokyine kadınlarözellikle annelerin anlayacağına inanıyorum. Şimdi bu dünyadaki dengelerin bozulmasından sonra koruyucu aile platformunu oluşturduk. Yani tsunami den, depremler ve savaşlardan sonra yetim kalan çocuklara bir nevi manevi ve maddi destek olmak için her ay belli bir miktarı bu çocuklara göndereceğiz.

S: 23 yaşındayken nasıl başladınız ben hala onu düşünüyorum. Bütün bu söylediklerinizi yapabiliyor muydunuz?

C: Hayır hayır her şey öyle birden bire olmuyor. Yavaş yavaş, basamak basamak birde şartlara göre. Yani insanı harekete geçirecek bir şeyler olabilmeli. Kızımın yurtdışında okuması, dolayısı ile bir de dernek olduğumuz için bir kaç kere yurtdışına gittim. Haliyle hem halkın hemde kadınların durumunu eksiklerini bilen birisi olarak mutlaka bir şeyler yapmak gerekiyordu.

Yani kadını ç . de bu dugt. •lonumdan daha iler ye götünne ç . yada ya" ş uygulamadan kaynaklanan ya ş .nanişlar önleyebilmek için şuna na""olım: halkın kor usuzca sesini yükseftnes• gerekiyor. A.nia nasıl olacak . Mut al{a b,, er•n•n•o göstermesi yardımcı olmas gerekecek. Dünyada br çok insan eziliyor, dışlanıyor. ayrımcılığa uğruyor. işte şimdi, şimdi dedimse çoktar beri. y•llardır böyle. Dünyanın birçok yerinde fakat özellikle bizim ölkemizde kadın hak ve hukukunda ayrımcılık yapıyor.

S: Ben hep nasıl örtündüğünüzü merak ediyorum. Yani siz mi bunu tercih ettiniz yoksa aileniz mi?

C: Ben kadın kesiminin birazda bilinçli olarak cahil bırakıldığına inanıyorum. Kadına sevip, sayıp ona bir şeyler hediye edilmesi, bile hep menfaate dayalıdır. Yani çeşitli süs eşyaları kıyafetler. incik boncuk dedikleri şeyler hep onu kand!'rriak ve daha iyi hizmet etmesini sağlamak için.

Bakıyerum kadını çeşitli hediyelere boğuyorlar. Onun süs ve ev eşyası gibi isteklerini asla geri çevirmiyorlar çünkü bu hesaplarına geliyor. Ama okuma, eğitim görme çalışma. Kariyer yapma gibi arzu ve istekler her zaman tepk• 'le karşılanmış, zaman zamanda siyasiler daha sıkı ve aşılmaz engeller, yasaklar getirmişler.

Hep kadın üzerinden bir yerlere varmak istemişler. Oysa tarihe baktığımızda kad•nın önünde ne bir dini engel, ne de başka bir şey yok. Hz. Hatice ye bir bakalım, o devrinin en etkili ve başarılı tüccarıdır. Mücadeleci bir kadın olarak da Hz. Fatma'ya bakabiliriz.Çocukluğundan ölümüne kadar mücadele ile dolu bir hayatı var. Hiç bir zaman kadın oluşlarından dolayı sen şunu yap, şunu yapma diye bir şeyle karşılaşmamışlar.

Ve bu sadece iki örnek böyle binlerce örnek verebiliriz. Bende baktım toplumda, bulunduğumuz yerlerde ezilen, dışlanan ve cahil bırakılan hep kadınlar. Kadınlar diyorum da ... kadın kilit noktadır. Bir toplumun ahlaki ve kültürel hatta siyasi seviyesindeki güzellik, yine kadınları ile ölçülür. Yani kadının seviyesi yüksek ise toplumun seviyesi de yüksektir. Yok değilse toplumda bundan nasibini alır. Ama bu eksikliği de yine kadının kendisi düzelterek, başkası değil.

Kadın bir defa ben varım diyebilecek ben önemliyim, benim hayatda yapacağım çok şey var diyebilecek, bir yerlerden başlayacak. Eşimden

habers•z bir şey yapamam, bir yere gidemem, hayır içinde olsa bir bardak su bile veremem, benim vazifem dört duvarla sınırlı gibi şeylerle bir yere varamaz. Tabi ki o zaman 70 milyonluk bir ülkenin nüfüsuda 35 milyona düşer. Diğer 35 milyanda bu atıl işe yaramayan fakat yiyip içip nefes alan birde bilinçsizce tüketen bu atıl insanları yedirmek, içirmekle meşgul olur.

Bir sivil toplum kuruluşuna dahil olmak zor. Hele o kuruluşu kurmak ve yürütmek dahada zor iş. Fakat önemli olan zoru başarmak insan isterse başarıyor. istemezse beceriksizliğine mazeretbuluyor.

Toplumda yerleşmiş öyle inanışlar var ki gelin birlikte bir hayır yapalım diyoruz. Hemen eşim izin vermez diyebiliyor lar. Ya ni o kapıyı hemen ka_patıyorlar. Eğitimde böyle öncelik hep erkeklere erkek çocuklara tanındı. Kız kısmı okuyup ta ne olacak diye önleri kesildi. Benimde iki erkek kardeşim vardı. Tabiki öncelik onlarındı. Onlar okutuldu, hertürlü okul ihtiyaçları için ailece fedakarlık yapıldı. Hatta ben de küçük yaşta çalışmaya başlamıştım bile. Aman onlar okusur bir eksikleri olmasın diye. Yani okuma""a ..c-s. çıkan ailem çalışmama nedense k8's ——— Hatta kardeşlerimin veli toplantıanna bile ben giderdim.

Toplantılar yaptığımızda haydi hanımlar biraz kitap okuyalım dediğimde buda nerden çıktı der gibi yüzüme bakanlar oldu. Ben okuduğumda dinlediler, dinlemek zorunda kaldılar. Haydi şimdi sırayla okuyacağız diye yavaş yavaş kurallar koyduğumuzda yine itirazlarla karşılaştık. Aman ben yapamam okulu bitireli elime kitap almadım diyenlerle karşılaştık. Fakat pes etmedik biz kazandık.

Mutfak masraflarından kısıtım küçük meblağları hep kitaba yatırdım. Halk okusun diye aldığım kitapları onlara hediye ettim. Hatta Müslümanız elhamdülillah diyenlerin dinle ilgili hiçbir şey bilmediklerini gördüm. Yüzlerce Kur'an- ı Kerim'in mealini aldım ve her gittiğim toplantıda sırf Allah rızası için dağıttım. Birçok insanın kafasındaki islam sadece imandan ibarettir. Yani amel yok. Okumak ve okuduğunu da ölülerine hediye etmekten ibaret. Ben tam tersi okumak ve akutmak şartıyla, Kur'an-ı Kerimi diri olanlara hediye etmeyi tercih ettim.

Bir çok defa da irtibat kurduğum kesimi denedim, haddim olmayarak. Birisi önemli bir basın açıklamasında idi. Irak savaşında

bu savaşın çıkmaması hatta Türkiye'nin taraf olmaması, Irak'a asker göndermemesi için savaşa hayır, tezkereye hayır için bir basın açıklaması yapacaktık. Cuma günü ve de Cuma saatine rastlıyordu. Telefon açtığım bir çok samimi arkadaş o saat de Kur'an okuyacaklarını, toplantıya gideceklerini söyleyerek özür beyan ettiler. Toplantıyı bir saat ileri veya geri alın yada siz arkadaşlarınıza söyleyin gelmek isteyenler gelsin, mademki sizin mazeretiniz var dediginde ise, hocam kusura bakma ben gelemezsem, kimse gelmez diye hemen konuyu geç iştiriveriyorlardı.

Pakistan kermesi ve programı içinde böyle bir şeyle karşılaştım. Depremzedeler için acil bir kampanya başlatıyoruz. Bize kitap fuarından da o;ır er verildi. Bu bize ayrılan günleri en güzel bir şekilde değerlendirelim diyoruz. Hepiniz elleriniz dolu dolu gelin, çevrenize duyurun ve gıda reyonumuz bu sefer biraz boş, gelirken de birer teps· bir şeyler getirin. Aldığımız cevap hocam **kusura** bakma ·k; mukabeleye gidiyorum hiç

. B • aahaki sefere inşallah yardımcı ... "UrT". Bende bir dahaki sefere kadar senin ve benim gibilerin böyle sudan bahaneleriyle depremde ölenlerin sayısı kadar çocuklarda açlıktan perişanlıktan, bakımsızlıktan soguktan ö;:-....er. Biz çalışmaya başladık seninde mutlaka katkı bekliyoruz diyor ve telefonu kapatıyordum. Bunun tam tersi de yok değildi. Aglayarak telefon edip, üzüntümden ne yapacağımı bilemiyorum ne olur hocam bir şeyler yapalım. Lütfen derginizin öncülük etsin. Bizler elimizden ne geliyorsa onu yapmaya hazırız diyenlerde vardı. Böyle böyle hem Açe de hem Pakistan da bir çok yetim çocuğa ulaştık, onların aylık zaruri ihtiyaçlarını karşılamak amacı ile koruyucu aile platformunu oluşturduk. Bayram öncesi yaptığımız faaliyetlerden elde ettiğirn iz geliri ve kurban bedellerimizi yine bayramdan önce Pakistan halkına bizzat kendi ellerimizle teslim ettik.

insanla iş görmek çok zor, fakat biz insanız ve insanla iş göreceğiz. Dünyada zaten bir dengesizlik var kimisi tokundan çatlarken, kimisi de acından ölüyor. Bu devirde belk de her zamankinden daha çok hayır işleriyle uğraşmak gerekiyor.Bu iş aynı zamanda Peygamberlerin meslegidir.

Bizlerde bir araya gelen iyi niyetli kadınlar olarak insana hizmet" ön plana aldık. Hizmetin içinde okuma yazma da var, hayır işleriyle

uğraşmada var, gündemi takip etmekte var, diger sivil toplum örgütleriyle ihtiyaç olduğunda birlikte hareket etmede var, dinimizi en iyi şekliyle anlamak için konusunda uzman kişilerle panel, konferans gibi etkinlikler yapma da var. Biz hizmet ederken insanları dinli dinsiz olarak ayırmayız. Kimseye baskı yapmayız. Kimseninde bizim inancımıza karışmasına izin vermeyiz. En yakınımız bile olsa zorla başını falan örtturmeyiz. Zorlamaya da zaten karşıyız. Çünkü ayet "Dinde zorlama yok" der. Biz hiç kimseye gelin size dini anlatalım demedik. Gelenlerle otururuz, konuşuruz, tartışırız, yeri geldiğinde güncel konularla ilgileniriz. Yeri geldiğinde de çayımızı içeriz.Ama en çok üzerinde durduğumuz şey bize hayat hikayeleriyle örnek olan kadınları tanımak.

S: Kitap alıp dağıtıyordum diyorsunuz bunu hangi imkanla yapıyordunuz?

C: Önceleri mutfak masraflarından kısı-yorduk. El işleri yapıyorduk, gereksiz masraf çıkarmıyorduk, evienirken takılan ziynet eşyalarımızı yavaş yavaş satıyorduk, kitap evlerinden ricada bulunuyorduk. Derken arkadaşlarla bir komisyon oluşturdu k. Herkes her ay bir kitap parası getirecek ki o ay alacağımız kitabı toptan alıp dağıtalım diye. Biz hiç bir yerden her hangi bir yardım almadık. Bu bizi daha da mutlu etti. Her şeyi kendimiz yapmaya çalıştık. Onun içinde kıymetini biliyoruz. Kimseye de borçlu değiliz. Yani özgürlüğün, var oluşun, görünür oluşun, bir işe yaramanın ne olduğunun bilincindeyiz. Yine her ay evlerimizden birer koli yiyecek hazırlayıp gecekondu ziyaretlerimizde götürüp, ihtiyaç sahiplerine ulaştırıyoruz.

S: Kocanızla nasıl evlendiniz, görücü usulüyle mi yoksa başka türlü mü? Bir de eşiniz sizin bu faaliyetlerinize nasıl bakıyor, sizi destekliyor mu?

C: Ben 17 yaşında nişanlandım.

-Ya öylemi.

- 18 yaşında evlendim.

-Ya öylemi.

- 20 yaşında ilk çocuğum oldu.

- Ya öylemi. Ben 37 yaşındayım hala evlenmedim. Demek ki kendinizi hazır hissediyordunuz?

- Hayır hazır hissetme diye bir şey yok gelenekler böyle. Türkiye şartlarında bu yaşlara gelen kızlar kısmetide çıktıysa bir de okumuyorlarsa ne yapacaklar evlenelim de bir

yuva kura ım yada baba bas s rıdan kurtulalım der er. Eiv en· er b seterde oca baskısı başlar. Heps· bö e değ ab · b'z de kurallar genelde böyled·r. Ben bu konularda biraz şanslıyım. Görücü us :: e evlenmedim.

S: Peki nasıl buldunuz?

C: Bu maktan çok yine tavsiye var, ama görücü usu:: sa;ı maz. Yani ailem beni zorla istemediğim birine vermedi. Böyle bir şeyi de düşünmeyecek kadar aydındılar. Bende zorla birine gitmeyecek kadar haklarımı biliyordum. Ailem de benim fikrimi almadan asla karar vermezlerdi. Ama bu yanlış uygulama hala var, devam ediyor, kaldırmakta çok zor.

Ben kendim anlaşılabileceğim biri ile evlenmek istiyorum dediğimde, ailemin tek söyledikleri hali vakti yerinde olsun yani zengin olsun rahat edersin gibi tavsiyeler olmuştur. Bizde de bir söz var ..Parayla saadet olmaz" derler. Bu sözür gerçektende doğruluk payı var. Onun için ilk etapta evlenecek iki insanın arasında sevgi ve saygının olması gerektiğine inanıyorum. Gerisi kendiliğinden ve zamanla oluyor. Burada Allah'ta evlenecek olanlar için, aranızda sevgi koyduk diyor. Yani Allah'ın yardımı var. Evlilikte herkesin arad ğ. şeyler farklı da olabiliyor. Ben sigaradan ç deri. şımarıklıktan, büyülenmeden, ukalalıktan nefret ederim. Eşimde bunların hiç birisi yok. işte bu benim için en büyük meziyetti. Elhamdü i ah 35 yıldır örnek bir evliliğimiz var diyebilirim.

Bana da destek oldu. Yirmi yaşında ilk çocuğum oldu. Onunla günlerimizi geçirirken iki yılın nasıl geçtiğini anlamadık bile. ikinci çocuğumun doğumundan sonra bizimde hayat tarzımız değişti. Daha çok düşünmeye, Kur'an-ı Kerim okumaya başladık. Hani bir söz var ya "Düşünmektetipki yürümekgibidir." Düşündükçe, okudukça gerçekleri gördük ve geleneksel bilgilerimizin yerini gerçekler almaya başladı. Gerçeklerin yaşanması da, anlatılması da bedel istiyor, zaman istiyor. Biz bu bedeli ödemeye hazırдық. Zor oldu ama başardık sayılır.

Eksiklerimizi tamamlamaya çalıştık. Bu şekilde yol kat etmeye başladık. işte böyle bir dönemde bir kaç arkadaş birlikte dernek olmamamızın daha faydalı olacağına kanaat getirdik ve dernekleştik. Zorluklarla karşılaşmadık değil. Özellikle kadınların bizim gibi hizmet eden kadınları yanlış anlamak ve anlatmalarından dolayı sıkıntı yaşadık. Onlarda belki haklılardı. Bir tarafta kadının en hayırlısı evinde oturanlardır

deni ıyor bir tarafta da haydi, Hz. Hatice'nin Ayşe'n'rı, Fatma'n'n açtığı yoldan yürüyelim deniliyor. Zor fakat zoru başarmakta ayrıca bir güzell'k. Şimdi belki bu problem yok ya da yok denecek kadar az. Fakat şimdi de sorunlar daha farklı

-Ne gibi?

- Eğitimdeki ayrımcılık yani baş örtüsünden inancından dolayı kızlarımızın önüne çıkan sorunlar v.b. gibi...

Tarih boyunca olduğu gibi bizimde hizmetimiz, gayretimiz devam edecek bu yolda kendimizi yorgun hissetmiyoruz, hani devlete şu kadar yıl hizmet ettim. Şimdi de emekli olayım emekliliğimin keyfini çıkarayım gibi bir düşün-cemiz yok. Beşikten mezara kadar bu ve buna benzer işlerle meşgul olacağız. Bir yerde insan varsa sorunda var demektir. Hele farklı farklı fikirler düşünceler inanışlar varsa sorunda var demektir. Aslında bana ve benim gibilere bıraksalar sorun morun kalmaz ama bizlere bırakanyok ki".

Özellikle kadınların hayatın içinde olmas gerekiyor ki; o sınırsız merharne· => aşkı rınuhabbeti ve sevgisiyle ters gide" bir çok şey düzeltsin. Tabi sadece bunlar yetff'ez eh o imak da lazım. Onun içinde eğitim şart.

- Siz mücadelenizi bırakacağı benze-miyorsunuz yola devam edeceksiniz galiba.

- rısan b·r kere başkalarının derdi ile dertlenmeye görsün. Bir daha işin içinden çıkamaz. Dedim ya bu biraz da Peygamberlerin mesleği. insanla, insanın sıkıntılarıyla haksızlıklarla, yolsuzluklarla, fakirlikle savaşmak, uğraşmak, mücadele etmek adına ne dersiniz deyin.

Peki bunlarla uğraşmasak ne yapacağız? Boş şeylerle yani incir çekirdeğini doldurmayacak şeylerle uğraşmak. Bu bizim gibilerin yapacağı şeyler değil. Hem biz yapmayacağız hem de bir çoklarını da böyle ömürlerini gelişi güzel harcamalarına müsaade etmeyeceğiz. Şöyle bir etrafımıza baktığımızda, bir kaç haber takip ettiğimizde, yani üçüncü dünya ülkeleri dediğimiz yerlerde açlık, yokluk, yoksulluk diz boyu. Herkes perişan ne yapacağını bilmiyor. Bekliyorlar ki Amerika ekmek versin aş versin gelsin oradaki fakirliği sihirli değneğiyle ortadan kaldırsın. Sihirli değnek insanın kendi elindedir. Onu kullanmasını bilirse her şey düzelir. Sen Amerika'dan, beyaz saraydan ne bekliyorsun zulümden başka.

Herif kendi sarayına bir düzen koyamamış ki senin derdine çare olsun. İşte Irak gözümüzün önünde. Hani demokrasinin ne olduğunu da öğrenmiş olduk sayelerinde. Gözyaşı, ölüm, işkence, tecavüz. İşte yeni dünya .düzeninin fikir babalarının gerçek maskesiz yüzleri...

Peki bu saydığımız ve sayamadığımız binlerce insanın hak ve hukukun çiğnenmesine, hiçe sayılmasına kim sebep oluyor. Yine bizler mesela biz Irak işgali sırasında beyaz saraya mektup attık. Fakat yalnız bizim atmamızla olmaz toplumun bütün fertlerinin haksızlık karşısında seslerini yükseltmesi gerekir. Bir yerde asker namlusunu sivil halka yöneltirse artık orada adaletten, haktan, hukuktan bahsedilmez.

Onun için birilerinin bir şeyler yapması gerekir. Ses getirsin veya getirmesin yani bizi kim duyacak, bizi kim dikkate alacak diye ümitsizliğe kapılmamak gerekir. Ben duyuyorum ya, ben dikkate alıyorum ya bu yeter.

S: Nasıl böyle oldunuz? Yani mücadeleyi bırakmadım bırakmam diyorsunuz? Kocanız e ds faaliyetlerinize nasıl bakıyor?

C: Önemli olan ben yaptığım şeylerin doğruluğuna inanmam ve gerçekten de hata yapmam am. Böyle olunca da ortada engel kalmaz. Siz herkes ne diyecek diye durmadan ölçüp b'çerseniz adım bile atamazsınız. Bir yerde aç açık varken, yetimin ihtiyaçları varken sen sadece evinle ve kendinle ilgileneceksin akıllı insanın yapacağı şey değil bunlar. Ben kalktım Açe'ya gittim, Pakistan'a gittim. Nasıl gittim. Eşimden, çocuklarımdan, komşulardan, doktorumdan herkesten izin alarak gidilmez ki; demek ki bu yolculuğa gücüm var ki çıkabiliyorum.

-Yani destek de yok engel de yok.

-Evet öyle de diyebiliriz. Zaman zaman daha

fazla, hem destek olurlar hem de destekten öte saygı duyarlar. Çok büyük engellerle karşılaşmadım. Ufak tefek şeyleri saymazsak. Ben de zaten eşime ve çocuklarıma karşı vazifelerimi aksatmamaya çalışırım. Bu bayram Pakistan'da olabiliydim fakat bir aylık geziyi bir haftaya sığdırdım. Elhamdülillah bayramda yanınızdayım dedim ve geldim. Hatta sizde telefon etmiştiniz. Bayramda inşallah dedim bu gün bayramın birinci günü söz verdiğim saatte birlikteyiz gördüğünüz gibi. Yani kişinin biraz fedakarlık etmesi her şeyi hale yola koyuyor. Buna inanıyorum.

Tabiki ufak tefek problemler yok değil. Bu da doğal. Ben hiç kimseye engel olmam. Bana da kimse inandığım bir şey konusunda engel olamaz. En azından inandığım doğrultuda mücadeleli yaparım.

Yani ben eksenli yaşamanın insana çok da mutluluk verdiğine inanmıyorum. Bizler hepimiz biz eksenli yaşayabilirsek ve de empati kurabilirsek her şey güllük gülistanlık olur.

S: Biraz da İLKDER den bahsedelim. Nasıl kurdunuz, nasıl bir araya geldiniz, neler yaptınız, nasıl geliştiniz?

C: Yaşadığın ülkenin şartları tabi ki çok önemli ister istemez insan kendini bir hareketin içinde bulabiliyor. Biz dernek olarak bir kadın kuruluşuyuz. Bizi böyle bir hareketin içine önce kadınların sorunları itti yani eğitim ve başörtüsü yasaklarının gittikçe artması neredeyse nefes alacak alanların kalmaması ve halkında olaylardan biraz habersiz olması yani bir çok etken var. Biz aynı zamanda herhangi bir kuruluşunda uzantısı değiliz. Onun için daha rahat hareket ediyoruz. İnsan bazen haklı da olsa söyledikleri yaptıkları dikkate alınmıyor. Oysa dernek olduğunuda karşıdaki de seni muhatap alabiliyor. Gördük ki birlikten kuwet doğuyor. Birlikte sayamayacağımız kadar çok güzel ve faydalı işler yaptığımıza inanıyorum.

S: Dernek kurmaktaki amacınız neydi?

C: Konuşmaya başladığımız andan beri konuştuğumuz her şey zaten amaçlarımız arasında. Yani kadını bulunduğu noktadan bir adım daha ileri götürmek için çaba harcamak, şöyle de diyebiliriz kadının kendi ayakları üzerinde durmasına yardımcı olmak. Yani baston gibi sürekli birisine dayanmaktansa kendi ayakları üzerinde durmasına yardımcı olmak onu aktif hale getirmek.

E kac ... :g bazen küçümsenir ev kadını deş.,ce s rada:1 şe yaramayan bir şeymiş gibi a g an .. E kao n ğ; be . de en çok bilgi, beceri, ferase:.. ga,.,et, nzm et steyen bir iş, bir meslek, bir meziyet.

-Mesela

-Yani kimliğin bilincinde olmak. iyi bir anne aynı zamanda iyi bir de öğretmen olmayı, iyi bir ev idarecisinin, iyi bir de ekonomist olması gerekir ... Ama kadın bunların hepsi olsun erkek ise yan gelip yatsın diye bir şey yok. Her şey karşılıklı, her şey eşit olmalı.

S: Dışarı gidiyorsunuz. Şimdi uluslararası faaliyetler yapmaya çalışıyorsunuz. Bunları nasıl yaptınız?

C: Bunların hepsi zamana bağlı. Bulduğun zaman dilimi insana neyi yapması, nasıl hareket etmesi gerektiğini açıklıyor zaten. Tabiki kuruluşundan beri birlikte olan arkadaşlarla istişare ediyoruz. Yönetim kurulumuz var. Bizim en büyük özelliğimiz de ilk başlad@mız arkadaşlarımızla olan diyalogumuz hala aynı şekilde devam ediyor. Aynı samirniyetle yolumuza devam ediyoruz.

S: Yani genelde ev hanımları mı dernektekiler?

C: Evet ev hanımları okumuşu, okumamışu, çalışanı, üniversite mezunları hepimiz birlikte faaliyetlerimizi yürütüyoruz.

Bizde kariyer kişinin demekte yaptığı işlerle ölçülür. Yani bir dışarıdaki konumu vardır. Bir de dernekteki konumu. Burada hiç kimsenin emegi zay edilmez. Herkes Allah rızası için bir şeyler yapar. Hemen hepimiz bu konuda hemfikiriz. Yani kimse kimseden karşılık beklemez. Kimsenin kimseye üstünlüğü yoktur.

S: Önce Bosna'da, Çeçenya'da , Irak'ta savaşlar çıktı. Sonra Tsunami ve Pakistan depremi. Hatta ülkenizdeki deprem. Bunlar ma sız\blt demel(.l(.utma'ia'iÖnelttld

C: Tabi bizim de dernekleşmemizde bu ve bunun gibi olayların etkisi oldu. Yok diyemeyiz. Fakat nerede insan varsa orada sorun var demektir. Bunlar olmasa da kuruluşlar mutlaka olmalı. Sivil toplum kuruluşları bir nevi halkın sesidir, halkın gözü kulagıdır. Her şey devletten beklenmez, bezen de devlet her şeye yetişemez. Ya da farklı politikalar da uygulayabilir. işte o zaman sivil toplum kuruluşları halkın duygu düşünce ve ihtiyaçlarını bu sivil kuruluş ar

tarafından basına yetkililere duyurur. Bunun içinde STK. larında çalışma ve hizmet alanları da farklıdır. Hayvanları koruma der. insan hakları der, köyü, beldeyi, yetimleri, öksüzleri, sokak çocuklarını.... v.b. gibi binlerce dernek var.

Biz de oluşturduğumuz ekibirnizle birlikte toplumda bir boşluğu doldurmak ve kadında olan dini, milli, manevi hatta maddi eksikliklerini, hatalarını telafi etme yeteneği kazandırmak, kendine güvenini sağlamak bir haksızlığa ugrandığında yalnız olmad@nı hatırlatmak. Çünkü birlikten, beraberlikten kuwet dogar. Mesela ben bir kişiyim söyle bir yere yazacak olursam bir diye yazarım. Sen de benim yanıma gelirsen birin yanına bir bir daha yazarım iki çizgi etmiş olur. Bunu biz iki diye de yazabiliriz. iki diye de okuyabiliriz. Fakat dogrusu on bir diye de okuyabiliriz. O arada bir kişi daha geldi. Biz birin yanına bir bir daha yazdık mı yine üç diye okuyabiliriz. Ama yüz on bir diye de okuruz ki dogrusu da budur. Yani bir sinerji oluyor. Üç kişi bir araya gelince yüz on bir kişinin yapabileceği işleri yapabiliyorlar. Mesela Kur'an'da da bununla ilgili çok işaretler vardır. Bir ayette "inanıyorsanız siz üstünsünüz"denir. Yine yaptığımız bir hayırlı işe yedi, yetmiş hatta yedi yüz sevap var denir. Yine yeterki siz hayırlı işlerle ugraşın. Hiçbir şeyden korkmayın. Ben sizi görünmez hafaza meleklerimle korurum, aynı zamanda rahmet meleklerim de size rahmet ederler gibi.

Demek ki insanların sürekli meşgul olması gerekiyor. inşirah suresinde ise **"Yorulduğun zaman çalış"** deniyor. Bir var ki hiç bir şeyle ilgilenmiyor, kimsenin derdi ile dertlenmiyor, yani bizde bir söz var **"Ne esiyor, ne yağıyor, yani etiye sütlüye karışmıyor"** Bu insan ölü sayılır. Zaten ne işe yarar böyle insan. Ama kendi evinde kendinde bir şey olduğunda kıyameti koparır. Kendisine dokunmayan yılan_a bir şey demei \a \ end\ne lalal \Jen ne aaal.

Biz bunların dışında insanların derdini dert etmeliyiz. Yani zarar vermektense bir faydamız dokunsun. Bizim bir gülüşümüzle, bir tebessümümüzle, bir hayrımızla diğer insanlar huzur bulsun, mutlu olsun, bir ihtiyacı giderilsin.

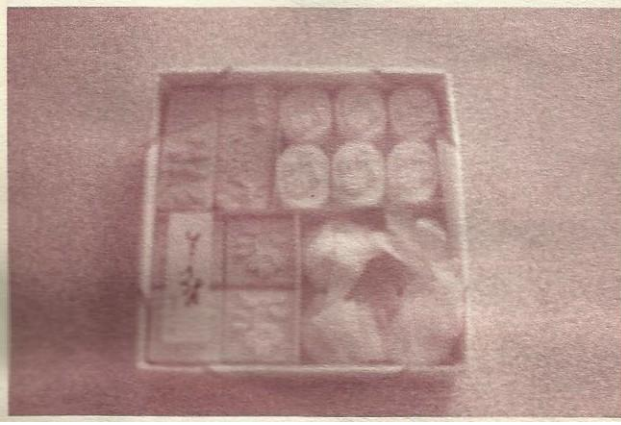
S: Derneğinizin şubesi var mı? Sesinizi nasıl duyuruyorsunuz?

C: Hayır dernegimizin şubesi yok ama böyle bir şeye ihtiyaç duymadık. Bazen şakayla rnec 'sinde şubesi yok fakat dünyaya sesini c...uruyor diyoruz.

S: Yardımlaşma diyorsunuz. Bunları nasıl tespit ediyorsunuz. Kimlere yardım ediyorsunuz. Derneğe kimler yardım ediyor?

C: Yeterki siz niyet edin onların hepsi çok kolay. Tespiti de dernek üyeleri yapıyorlar. Aynı zamanda üye olmasalar, fahri üyeler var. Üyeler kadar hatta daha fazla da hizmet eden kardeşlerimiz var.

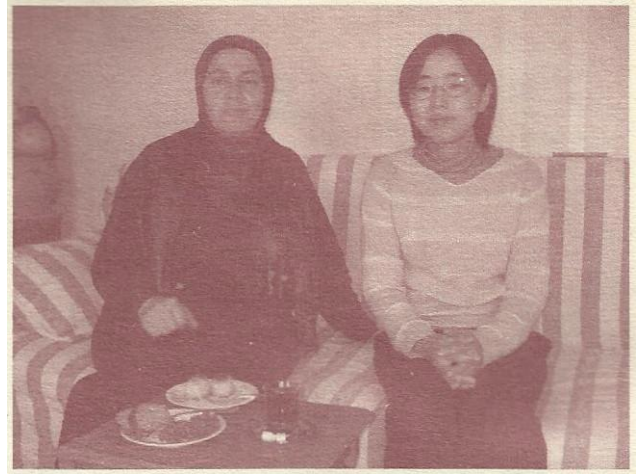
Hayır işleriyle veya insan haklarıyla, veya yardımlarla uğraşmamız çocuklarımızı ihmal ediyoruz anlamına gelmez. Peygamber efendimiz buyuruyorlar ki **"Küçük yaşta ilim öğrenmek**

taşa nakşetmek gibidir." Onun için dernek .e er,,, zjn çocuklarıyla ilgileniyoruz. Onları; yaşlarına göre Allah ve Resulünü tanıma sevmeye, ana babaya, büyüklere karşı saygılı olma gibi konularda azda olsa bilgilendirmeye çalışıyoruz. Kadınlara yönelikt e yine din dersleri Kur'an okumaları yapıyoruz. Gecekondu ziyaretlerimiz var, hem sohbet hem de, hal hatır sorma, bir takım sıkıntılarında yardımcı olma gibi. Aile ve çocuk eğitimin de de bilgilendirmek için seminerler veriyoruz. Hizmet alanımız oldukça geniş. Zaman zaman dernekten üye olan doktor arkadaşlarımız sağlık taraması yaparlar. Yine ne yapıyorsunuz, ne ile meşgulsünüz, nasıl geçiniyorsunuz, eviniz kira mı sizin mi kaç çocuğunuz var gibi anketlerde yaptığımız oluyor. Dedim ya yeter ki hizmet edilmeye niyet edilsin. O kadar çok yapılacak şey var ki zaman yetmiyor. Çoğunlukla geceyi gündüze katıyoruz. Yani bir sonraki günden borç alıyoruz derler ya işte öyle bir şey.

Aynı zamanda hastane ziyaretlerimiz var. Onlara da yardımcı olmaya çalışıyoruz. Her şeyden önce sabır tavsiye ediyoruz. Az da olsa ilaç vesaire de de yardımcı oluyoruz.

Bizim en büyü öze !ğirniz pratikte bir çok

şeyi yapıyoruz Elhamdulillah. Fakat yaptıklarımız ızı belgelendirmekte bir çok eksiklerimiz var. Bazen arkadaşlar yaptığımız şu güzel işleri lütfen belgelendirelim yazalım not alalım gibi şeyler söyledığımızda aman ne gereği var. Allah biliyor ya, Allah yazıyor ya Allah görüyor ya der giderler. Hatta sağ elimizin verdiğini sol elimiz duymasa da olur, diyebiliyorlar.

S: Batıdaki vakıflar daha farklı projeler yapıyorlar. Sizin yaptığınız bütün bu işlerin hepsi bir proje gerçekleştirecek kadar önemli neden böyle bir şey yapmıyorsunuz?

C; Biz şimdiye kadar yaptığımız hiç bir çalışmada herhangi bir yardım almadık. Yaptığımız faaliyetleri de projelendirirsek bile bir karşılık almak için yapmadık. Bizim asıl amacımız bir yerde haksızlık, yolsuzluk v.s. varsa onu gündemde tutmak, daha geniş kitlelere duyurmak ve insanları okunu hakkında bilgilendirmek. Mesela şu anda tsunami ve deprem geldi geçti. Fakat bu binlerce yetim ne yapacak? Şimdi bunun üzerinde duruyoruz. Şu an beni de en çok mutlu eden bir projeyi gerçekleştiriyoruz. Yetim çocuklar için koruyucu aile platformunu oluşturduk. Şimdi bütün çalışmalarımız bu doğrultuda. Hedefimiz bin çocuğa ulaşmak ve onlar için küçük de olsa kalabilecekleri bir yetimhane ve eğitimlerini tamamlamak için de birer okul yaptırabilmek. İnşallah Allah'ın izni ile şimdiye kadar söz verdiğimiz ve niyet ettiğimiz şeyleri gerçekleştirmek için ilkder ve Koruyucu Aile Platformu olarak bu hayırlı işimizi de hayırla sonuçlandıracağız inşaallah.

- Teşekkür ediyorum bu bayram günü beni kabul ettin. Size iyi bayramlar, iyi çalışmalar.

- Ben de teşekkür ediyorum. Size de iyi çalışmalar.

UZAK YURTTAKİ DOSTLUKLAR

(Gurbette olup vatan hasreti çekenlere...)

Yurdumdan ayrıldım iki sene
evvel,
Burada her şey gönlünce, hoş,
güzel,
Ama bir organım eksik sanki,
Vatanımı öyle özledim ki!

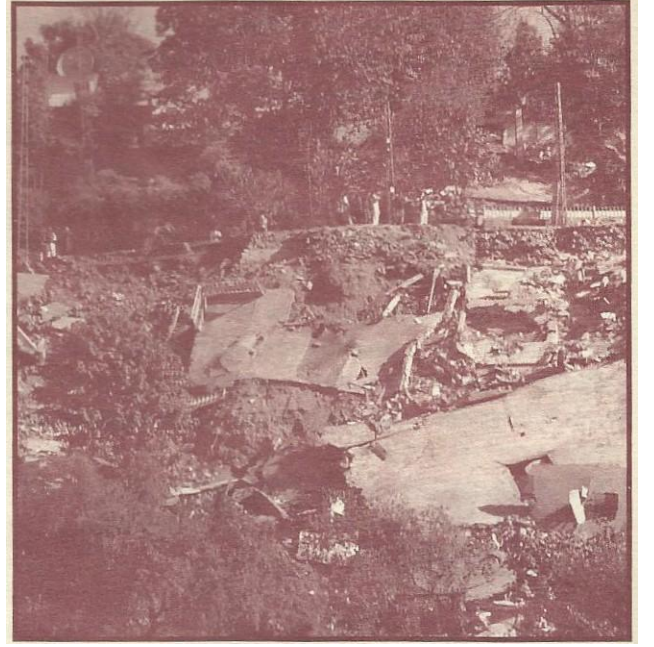
Acaba yine güneş doğdu mu?
Acaba ay yine parlıyor mu?
Bütün herkes eskisi gibi,
Birbirlerini seviyor mu?

Arkadaşlık var mı hala?
Türkiye'de, vatanımda?

Haber yollasam bir kuşla,
Ayrılabilir mi olur mu oralarda?

Yine yeşil mi ormanlar?
Hala var mı o tarlalar?
Söyleyin, söyleyin dostlar!
Kardeş mi tüm varlıklar?

Bu m1srarlar1 yazarken,
Gözlerim yaşar1rken,
Nasıl, iyi mi vatan?
Var mı yine kavga ve kan?

Uykuda gelir.... Yolda gelir....•

İşte gelir...•..

Felaket sormaz kimseye....

Sel olur gelir.... Kasıfğa olur gelir

Okyanuslar çalkalanıf, kabatir

Tsunami olur gelir

Yer o Yaman sarsıntı ile safıldığı
zaman

Deprem olur gelir

Gidenden çok, kalanın imtihanı
felaket..•

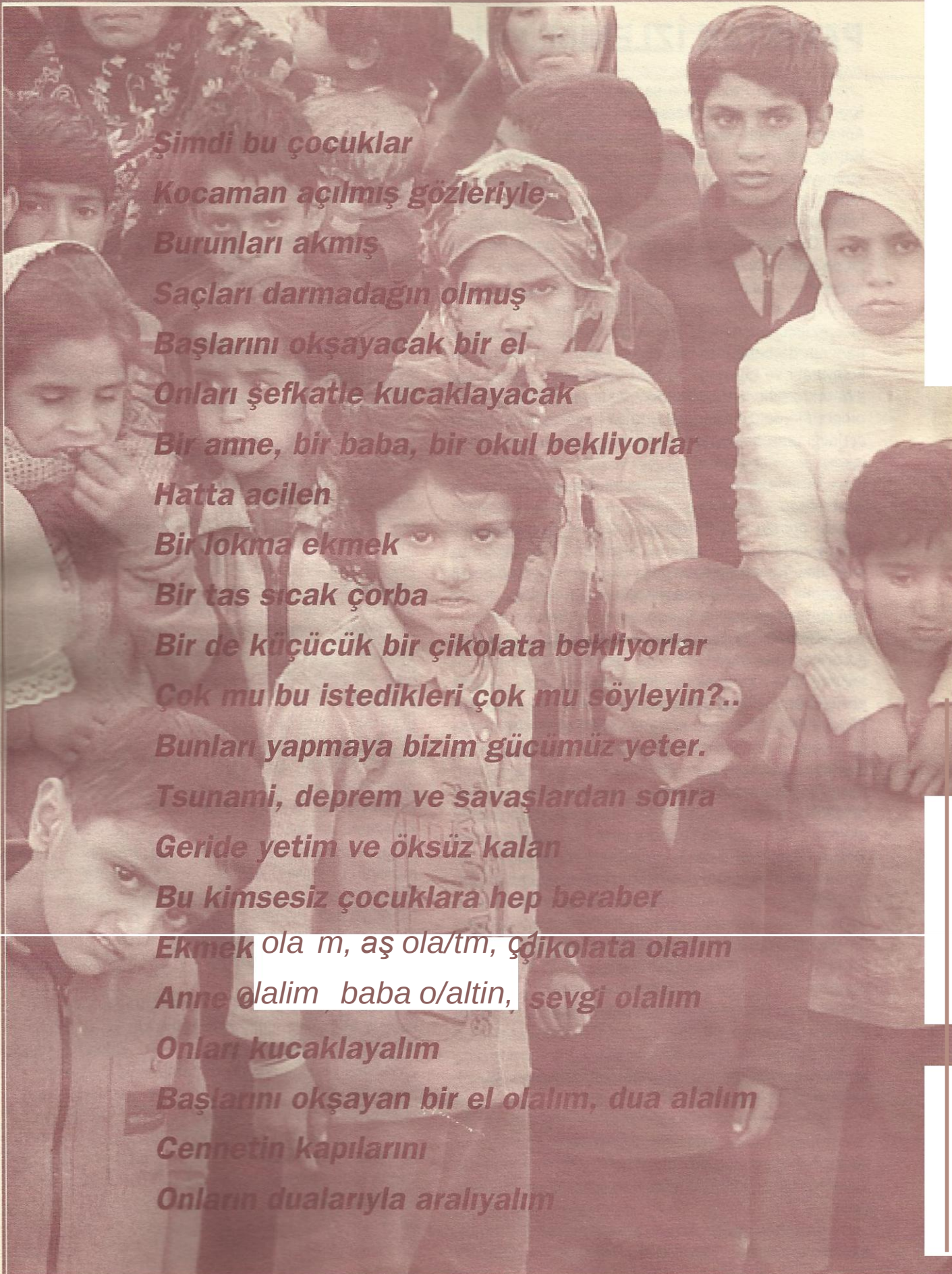
Artık her yer yetim olur..yoksul
olur..

Bir yerden yadımlar gelir

Can olur ...Umut olur...DUA olur..••

BU GÜN BANA YARIN SANA

OLUR.....

*Şimdi bu çocuklar
Kocaman açılmış gözleriyle
Burunları akmış
Saçları darmadağın olmuş
Başlarını okşayacak bir el
Onları şefkatle kucaklayacak
Bir anne, bir baba, bir okul bekliyorlar
Hatta acilen
Bir lokma ekmek
Bir tas sıcak çorba
Bir de küçücük bir çikolata bekliyorlar
Çok mu bu istedikleri çok mu söyleyin?..
Bunları yapmaya bizim gücümüz yeter.
Tsunami, deprem ve savaşlardan sonra
Geride yetim ve öksüz kalan
Bu kimsesiz çocuklara hep beraber
Ekmek ola m, aş ola/tm, çikolata olalım
Anne olalım baba o/altın, sevgi olalım
Onları kucaklayalım
Başlarını okşayan bir el olalım, dua alalım
Cennetin kapılarını
Onların dualarıyla aralıyalım*

PAKİSTAN İZLENİMLERİ

Mesude USLU

ilkder"il" Pakistan'a yapacağı yardımları iletmek üzere 5 Ocak 2006 Perşembe günü öğleden sonra Ankara'dan yola çıktık. Önce İstanbul'a, oradan da Karaçi üzerinden islamabad'a ve peşinden de depremin yıkıcı etkiler yaptığı Muzaffarabad, Balakot ve Mansera'ya, son olarak da depremzede yetimlerin kalacağı Attok'taki bir yetimhane kompleksine gittik.

Gidiş kararı alırken çocuklarımız "anne ne olur gitme" diye yalvarınca Pakistan'daki yetim çocukların annelerinin benim gibi 4 gün için değil, daimi bir gidişle beka alemine göçtüklerini söyledim onlara.

Zilhicce'nin ilk 10 günü içindeydik. Yolda Özden hanımın da benim de dualarımız "Allah'ım! Bizim için kolaylaştır ve bizim için kabul buyur" oldu. Sanki Hac gibi umre gibi dua ediyorduk. Aklımda Pakistan'a ait programlardaki deprem görüntüleri ve oradaki şartların çetinliği olsa da içimde ne bir korku ne de bir endişe vardı.

İstanbul-Karaçi arası yolculuğumuz beş buçuk saat sürdü. Karaçi'ye sabaha karşı indik. Bayram öncesi olduğu için Karaçi'den islamabad'a bilet bulmakta zorlansak da elhamdülillah sonunda biletimizi alabildik. Karaçi'de hava gece olmasına rağmen gayet ılımandı. Burası Pakistan'ın güneyinde kalan, depremin vurmadığı sıcak bölgede yer alan güzel bir şehir.

Geleneksel bir millet Pakistanlılar. Havaalanı görevlileri bile yarım da olsa başlarını örten şalları, şalvar-kamis geleneksel kıyafetleriyle çok otantik gözüktüler gözüme. Havaalanında mescit bulmak için Türkiye'deki uzun uzun sormak ve dolaşmak gerekmedi. Hemen her kısımda paravanlarla ayrılmış bölümleri, namaza ayırmışlar. Hele de Pakistan Hava yolları uçağı ile islamabad'a yapacağımız bir saat kırk beş dakikalık yolculuk başlarken, bismelenin ardından okunan "sübhanellezi sahhara lena haza ve ma künnalehü muğrinin ve inna ila rabbüna lemüngalibun" ayetinin okunması insanı gerçekten çok duygulandırıyor.

Perşembe öğleyin yola çıkan bizler Cuma günü öğle üzeri İslamabad'a vardık. Bizi karşılayacak olanlar gecikse de sonunda geldiler ve ardından Hizmet vakfının Ravalpindi'deki ofisine gittik. Orada vakfın genel başkanı Dr. Hatiz-ur Rahman ile görüştük. Özden hanım orada yetimlerle ilgili projelerinden bahsetti. Yetimhane yapımı ile ilgili olarak toplanan yardımları vakfa teslim etti. Ayrıca Koruyucu Aile Platformu adına bütün çocuklar için toplanan paralar ile kurban bedellerini iletti.

Bize verdikleri mihmandar ile otele yerleşmeden önce yemek yedik. Yemekleri bizim alışık olmadığımız kadar baharatlı olsa da çok lezzetli. Öyle çok baharat kullanıyorlar ki sütlaçlarında bile envai çeşit baharat var.

Ardından otele gidip bir süre dinlendikten sonra, akşam, ertesi gün yapacağımız ziyaretlerde yetimlere

vermek üzere hediyeler almak üzere dışarı çıktık. İslamabad'ta da hava acı ve güzeldi. Caddeler insanlara dolu, çoluk çocuk. Kadın erkek gece geç vaktlere kadar dışarıda, dükkanlar açıktı. Bununla birlikte alacağımız hediye bulmakta zorlandık.

Eti's sabah kahvaltı yapmak için otelin lokantasına indigimizde Türkçe konuşan pek çok kişiyi gördük. Bu kişiler AMG teşkilatının üyeleri ve hafta ağırlıklı olarak kesme işlerini ayarlamak için Pakistan'da bulunduklarını söylediler. Onların helikopterler kiralararak: Keşmir'in dağ köylerine gidip kurban kesimi için gerekli organizasyonlarını yaptıklarını öğrendik.

Kahvaltıdan sonra kiralanan arabayla, mihmandanımızla birlikte Muzaffarabad'a doğru yola çıktık. Birkaç saat ötede iklim ve yükselti öylesine değişti ki şaşmamak elde değil. Bu bölgenin Pencap eyaletine bağlı Mari olduğunu ve senenin on iki ayı kar altında kaldığını söylediler. Burada kar kalınlığı yarım metre civarında. Ama yolların açık olduğunu, yolların depremden sonra tekrar yapıldığını ve enkaz kaldırma çalışmalarının başarıyla yürüdüğünü görünce hem memnun olduk hem de içimizden böylesine başarılı bir şekilde çalışan Pakistanlı yetkilileri tebrik ettik. Yol üzerinde en çok ilgimi çeken yerlerden biri de bu karlı bölgede misyonierlerin yaptırdığı kilise, okul ve yetimhane kompleksi oldu. İnsan nasıl çalıştıklarını dehşetle seyreliyor. Yol üzerinde öyle güzel manzaralar, öylesine yüksek dağlar gördük ki, ne tarife sığar ne de resimleri aynı etkiyi verebilir. Yola devam ettikçe depremden etkilenen kasabaları, köyleri, yeniden yapılan evleri, restore edilen camileri gördük. Benim karşılaştırma yapma ihtimalim yok ama Özden hanım iki ay evvel gördüğü deprem manzaralarını anlatınca insanların hemen hemen normal hayata dönmeye başladıklarını anladım. Yolda zaman zaman yardım taşıyan süslü Pakistan kamyonları, bazen de yabancı ülkelere ait araç gördük. Azad Keşmir'i Pakistan'a bağlayan köprü üzerinde bir miktar durup fotoğraf çektik.

İstisna olarak bizim olan Muzaffarabad'a yaklaştıkça, kuzeyle girdikçe depremin daha da yıkıcı olduğunu anadım. Muzaffarabad'ta da enkaz kaldırma çalışmaları büyük ölçüde tamamlanmış durumda. Evreni tarlamen kaybedenler çadır kentlerde yaşam savaşında. Orada Dr. Riyad'ı ve sahra hastanesini ziyaret ettik. Özden Hanım yetimlere bayramda teslim ettiğimiz hediyeler ve paraları bıraktı. Bu çadır kent sahra hastanesinde çalışan doktorların gönüllü olduğunu öğrendim. Şartlar orada yaşayan depremzedeler için olduğu kadar doktorlar için de ağır. Orada iki doktorla daha tanıştık. Biri Pakistan asıllı ama

otuz yıl Amerika'da yaşamış, depremi duyunca gönüllü çalışmak üzere ülkesine dönmüş. Digerinin yabancı olduğu sarışın oluşundan belli. Bu da Amerikalı bir diş hekimi imiş. Hastaların zor durumda oluşu yanında sahra hastanesinin inşaatına başlanması da kayda değer iki nokta. Çadır kentlerde ayağı çıplak, üstü başı kir içindeki güzel çocuklar aklıma adeta kazınan kareler arasında

Muzaffarabad'a veda edip Balakot'a doğru tekrar yola çıktık. Yol boyu değişik ülkeler ve değişik yardım kuruluşlarınca kurulmuş çadır kentler. İnsanlar kışı çadırların içinde geçirmeye çalışıyor. Şoför yanı sıra yola sapınca gideceğimiz yere ulaşmada geç kalıyoruz. Hava karardan ötürü Balakot'ta Özden Hanım hediyeleri bıraktı ve bundan sonraki duragımız olan Mansera'ya doğru yola çıktık.

Orada Hizmet vakfına ait bir eğitim kompleksine gidiyoruz. Bu kompleks içinde mescit, yetimhane, okul ve idari işlerin yürütüldüğü büroları yer almakta. Yapılan mescide Hz. Hatice, okula da Cemiyet-i Muhsanat adını vermişler. Oradaki kızlarla ve hanımlarla akşam yemeği yedik. Bizden ertesi gün de kalmamızı ve yapılacak toplu düğünde bulunmamızı rica ettiler.

Öğrendiğimize göre ertesi gün elli iki yetim çift evlenecekti. Evlenecek çiftlere her şeyi kendilerinin sağladığını belirttiler. Neler vereceksiniz diye sorduk. "İzda -se çadır, yatak yorgan, kapkacak diye sıradan. Doğrusu çadırın düğün hediyesi olarak verileceği dal'ia önce hiç aklıma gelmemişti. Daha sonra bize -e- gideceği elbiseleri ve takılan gösterdiler. Elbiseler -er- -e- gideceği ama takılan görünce hayrete A t t t. Tacaktım. Takı dedikleri şeyler, bizim hacarın küçük kızlar sevin sin diye getirdiği incik bo: "c arz şeylerdi. Orada da ilk der'in yetim çiftlere ede o a" a para bırakmasının ve küçük yetimler için de hediye ervennesinin ardından islamabad'a dönmek üzere yola çıktık.

Otele döndüğümüzde çok yorgunduk. Ertesi gün için hazırlıklarımızı yaptıktan sonra yattık. Pazar sabahı kahvaltı yaparken mihmandarımız geldi. Bizi o günkü ziyaret programında yer alan Atok'a götürdü. Mihmandarımız Muahmmmed Asıf, aslen Atoklu yirmi beş yaşlarında genç bir çocuktur. Atok'a giderken yol üzerinde kurbanlık hayvan pazarını gördük. Hayvanlar o kadar güzeldi ki, durup pazarı gezmeden kendimizi alamadık. Burası bizim kurbanlıkların satıldığı yerlere hiç benzemiyordu. Kurbanlıklar hem çok besili ve güzeldi hem de hiç kokmuyordu. Kurbanl@nı alan hayvanı ponponlarla, renkli iplerle süsleyip ondan sonra evine götürüyordu. Orada kurbanlık satmaya gelen küçük Türkmen çocuklarla da karşılaştık. Türkiye'den binlerce kilometre uzakta Türkçe konuşan kardeşlerimizi görmek bizi çok sevindirdi.

Ardından Atok'tak yetimhaneye gittik. Benim kafamda yetimhane de j '1Ce etraftan soyutlanmış bir ya da birkaç bina can a,,, r Oysa bizl bir mahalle içine götürdüler. Burada da " a öreden yapılmış ve şu an

faaliyette olan bir yetimhane, değişik düzeyde okullar, yapımı hala devam eden, ama içinde halihazırda namaz da kılınabilen büyük bir cami ve yapımı sürmekte olan dükkanlar ve yeni bir yetimhane vardı. Yetimhaneleri gezdik. Yapımı devam eden yetimhanenin kızlar için yaptırıld@nı, ancak depremin ardından buraya hem annesiz hem babasız kalan yetimleri almaya karar verdiklerini söylediler. Burada pek çok görevlinin canla başla çalışt@nı gördük. Bu, çalışanların hiçbirinin, hatta inşaatta çalışan işçilerin bile hiçbir ücret almadan gönüllü olarak bu işleri yapt@nı bize söylediler.

Ardından bize tercümanlık yapan mühendis beyin evine gidip eşi ve çocuklarıyla tanıştık. Boy boy evlatları içinde ilk üçünün tıp tahsili gördüğünü öğrendik. Dışarıdan gösterişli konak gibi bir evde yaşıyor gözük-seler de evlerinin içi bizim alışık olduğumuzdan çok çok sadeydi. Sofraları da hakeza öyleydi.

Ardından mihmandarımız uzun süredir ailesini ziyaret edemediğini söyleyerek beş dakikal@na da olsa evine uğrayabilmek için müsaade istedi. Biz de onunla birlikte ailesini birkaç dakikalığını ziyaret ettik. Muhammed Asıf, iki yıl Suudi Arabistan'da kaldığı için İngilizce ve Arapça biliyordu. Babasını bir trafik kazasında kaybedince ailenin en büyük çocuğu olduğu için Pakistan'a dönmek zorunda kalmıştı. Annesinin çok hasta olduğu gözlerinden ve tavırlarından bile anlaşılabilirdi. Kız kardeşi nişanlıymış, birkaç ay sonra evleneceğini söyledi. İki de erkek kardeşi var. Bir tanesi yirmi yaşlarında, hafız ve civardaki bir camide müezzinlik yapıyormuş. En küçük erkek kardeşi ise on dört yaşında ve öğrenciymiş. Evlerinin içi gözümüze çok sade geldi. Yerlerde hiç halı yoktu. Tıpkı ziyaret ettiğimiz mühendisin evi gibi. İçeriye ayakkabılarıyla giriyorlardı.

Pakistanlılar mütevekkil ve telaşsız insanlar. Her şeyi yavaş yavaş yapmaya alışık görünüyorlar. Oradayken sanki zaman daha yavaş işliyormuş hissine kapılıyor insan.

Mihmandarımızın evinden çıktıktan sonra Ravalpindi'ye, Hizmet vakfının merkezine geri döndük. Orada Hizmet vakfının yetkilileri ile son görüşmelerimizi yaptık. Gerekli makbuzları ve evrakları aldık. Kurban kesimleri ile ilgili bir CD yapılmasını sıkı sıkı tembih ettikten sonra havaalanına doğru yola çıktık.

İzlenimlerimi mihmandarımızın hafız kardeşinin evlerinin terasında bize okuduğu Duha suresinin meali ile noktalıyorum: "Kuşluk vaktine ve sakinlik çöktüğü zaman geceye and olsun ki, Rabbin seni ne terk etti ne de sana darıldı. Ahiret senin için dünyadan hayırlıdır. İleride Rabbin sana verecek, öyle verecek ki hoşnut olacaksın. O, seni yetim bulup da barındırmadı mı? Ve seni yol bilmez bulup da hidayete iletmedi mi? Ve seni yoksul bulup da zengin etmedi mi? Öyleyse sakın yetimi ezme, dilenciye de azarlama. Fakat Rabbinin nimetine gelince onu çokça an."

Allah bizi yetimin yardımına koşan kullandan eylesin.

ANNELERİN DERNEĞİ

Ayşe BOLAL

İLKDER üç dört seferdir geldiğim ve ruhumun hiç bu kadar sakin ve rahat olduğu'lu h ssetmediğim çok mütevazı, sade bir yardımlaşma evi. Gelene kadar ben böyle bilmiyordum. Annemin ben beni bildim bileli her Perşembe gittiği elinden geldiğince yardım etmek için el işi, para vesaire gibi faaliyetlerde bulunduğu bir dernek olarak biliyordum.

Bilinçli olarak ne gibi faaliyetlerin yapıldığını gözlemlemek için Pakistan'daki deprem için yapılan yardım kampanyasına yardım için ben de gittim.

Ne acıdır ki yardım diye gönderilen bince giyecek iyi yada kötü diye ayrılıyordu. iyilik adına gönderilen yardım diye gönderilen gönlünüzün en ince, en narin ve en nazik, en merhametli köşesinden kopması gereken en olmadık en döküntü en en en...

Ne söyleyeceğimi, ne düşüneceğimi bilemedim. Neyse bizler oraya gelen sayıları az da olsa gönüllü annelerimizle işe koyulduk. Toparladık, kutuladık ve bin bir zahmetle gönderildi.

Dün evimizin penceresinden dışarıda yağan karı seyrederken dışarıda yaşam

savaşı veren minicik çocukları, onları korumaya çalışan anneleri çaresiz bocalayan, sağa sola koşturan yada ellerinin arasına kafasını alıp yaş yerine gözlerinden kan damlayan babaları, ataları düşündüm.

Ne kadarda yetersiz hissettim kendimi, yada bu ne cüret ..."bizim adımıza konuşma" diye bilirsiniz..."biz elimizden geleni yaptık" diyebilirsiniz.

Ne kadar da yetersiziz, diye geçirdiFTI aklımdan ve solyanımsızladı. Neyapma = daha neler yapabildik diye düşünün: ve kendince elimden geleni değ s a d.imden gelenleri satırlarıma aktar ..., dedim. Siz okurlarımla bu konuları gelin İLKDER'de konuşalım. Hep beraber ilkemiz olan sözü-müzü hep beraber hayata geçirelim.

"Veren el ile alan el el ele" sloganımız, ama gönülden en temizini, en güzelini, kendimize verilmesinden hoşlanacağımız şeyleri iletmemiz ihtiyacı olan kişilere az da olsa parasal yardım mız. bizler ve onlar için daha iyi olacağını düşünüyorum.

Bugün Pakistan, yarın güneydoğu, sonra kim bilir neresi. Önce komşularımızdan sonra mahallemizden başlamalıyız.

Peygamberimiz (sav) "Komşusu açken, tok yatan bizden değildir" der. Zincirin halkaları gibi herkes üzerine düşeni yaparsa halkalarımız sarsılmaz.

Gelin hep beraber en yakınımızdan başlayarak bir birimizin elinden tutarak bir halka oluşturalım.

Bir yetimin elini, bir öksüzün gözünü, bir ananın yüreğini, bir babanın ruhunu güldürelim.

KURTLAR SOFRASI

Hadiye KILIÇ

Bu deyim, gündemi yaklaşık iki yıl gibi uzun bir süredir meşgul eden 'Kurtlar Vadisi' dizi ve filmini aklımıza getiriyor.

Bu dizide başladığı günden bu yana gördüklerimizle 'biz nasıl bir ülkede yaşıyoruz, bu yaşananlar ne kadar doğru' deyip oradaki karakterleri sanatla, politikayla bir takım gizli örgütlerle ilişkilendirip çeşitli komplo teorileri oluşturduk. Dizi boyunca Türkiye siyasi tarihinde pek çok çözümlenmemiş siyasi olayı, faili meçhul cinayetleri, matyayı çözdük. Ülkü ve millet birliğimizi yeniden keşfettik. Ekonomik, siyasi hatta askeri alanlarda ki yenilmişliğimizi bu dizi ve pek tabii ki bu filmle yeniden kazanımlara dönüştürdük yada öyle görmek istedik.

Be – :a. aşırı istediğim bu değil aslında çünkü bu kort. ıda yazıldı, çizildi, söylendi hala da günde „de Bel“ gerçek dünyadaki kurtlardan. İnsan ktan. haşşiyet ve şereften nasipte n. amams o ar asında canavarlardan söz etmek istivorum.

Dun}adaKi ekonomik dengesizliği hepimiz biliyoruz. Bir taraf hiç üretmeden sömürerek ve zorbal Kla zengin olurken, birdiğer "raf yoksulluk, açlık ve çaresizlik içinde bir şeylerin değişmesini bekliyor. Maalesef bu tarafiara yenileri eklendi...

Din ve mezhep ayrımcılığı, ırklar ve azınlıklar arasındaki çatışmalar körüklenerek daha çok silah satılacak, sömürülecek, parçalayıp kendisine köle arnade yapılacak taraflar.

insanların kendi elleriyle gerçekleştirdikleri bu felaketlerin yanı sıra birde tusinami, deprem, sel gibi doğal afetlerden sonra dünyanın coğrafik haritası değiştiği gibi siyasi, ekonomik, sosyal haritası da değişiyor. İşte Açeh, Pakistan, Endonezya ve hatta Amerika. Bu felaketler en çok dumanlı havayı seven kurtlara yarıyor. **Tusinami'nin hemen ardından hatta ertesi gün oraya ulaşanların hepsi yardım mı amaçlıyordu? Maalesef hayır. Yetim ve öksüz kalan çocukların, her şeyini yitirmişliğin şokunu yaşayan kadınların ve hatta erkeklerin peşindeydiler. Organ mafyaları, kadın satıcıları, çocuk tacirleri, pornocuları oradaydı. Pakistan depremi ardından da yaşananlar farklı değildi. insanları tuzaklara düşürenler en güzel ve doğa harikası toprakları da paylaşmaya başladılar.**

Bütün bunlara rağmen ümitsiz değilim çünkü bizde oradaydık. Bizim gibi pek çok kuruluştaki oradaydı. Onlara yalnız değilsiniz dedik. Yetimin başını okşadık. Hasta annenin hatırını sorduk. Çaresiz babanın derdine ortak olduk. Başlattığımız kampanya da zaten bunu amaçlıyor. Bu kampanyanın başarısı size ve bize bağlı, yeni nesillere kurtların olduğu bu dünyada acımanın, merhametin ve sevginin daha üstün olduğunu öğretilim.

DÜNYANIN EN GÜZEL TABLOSU

Meşhur bir ressam, günün birinde dünyanın en güzel şeyinin resmini yapmaya karar verdi. Bunun için dünyada en güzel şeyin ne olabileceğine dair bilgi toplamak üzere uzun bir yolculuğa çıktı.

Ağaçlık bir yolda giderken, beli bükülmüş yaşlı bir adamın yol kenarında oturmuş olduğunu gördü. Yanına giderek ona dünyanın en güzel şeyinin ne olabileceğini sordu. ihtiyar, hiç tereddüt etmeden:

"imandır" dedi.

Sonra, bir kasabadan geçerken, bir mabedin kapısı önünde toplanmış bir düğün kalabalığına rastgeldi. Kalabalığın arasına girerek genç geline:

"Dünyanın en güzel şeyi nedir sizce?" diye sordu.

Gelin, damadın gözlerinin içine bakarak:

"Dünyanın en güzel şeyi olsa olsa aşktır!" dedi.

Ressam yoluna devam etti. Tozlu bir yolda giderken cepheden dönen yorgun bir askere denk geldi. Aynı soruyu ona da sordu. Asker:

"Dünyada en güzel şey barıştır" diye cevap verdi.

Ressam kendi kendine eğer dünyanın en güzel şeyleri iman, aşk ve barışsa ben bunların resmini nasıl yapabilirim ki diye düşünmeye başladı. O düşünceyle evine döndü.

Evinin kapısından içeri girdiğinde ise, dünyanın en güzel manzarasının karşısında durduğunu düşündü. Çocuklarının masum bakışlarında iman, karısının gözlerinde aşk okunuyor, evinde ise barış hali hüküm sürüyordu.

Bunlardan aldığı ilhamla ressam dünyanın en güzel şeyinin resmini yapmaya koyuldu. Resim bitince de tabloya şu adı verdi: "Evim."

(W. O. Goodwin)

Bu hikayeye ilgili olarak şu sözü hatırlamakta fayda var: "Dünyayı tüm aradıktan sonra, mutluluğun kendi öz yuvanda olduğunu öğreneceksin."

(Voltaire)

ANNECİĞİM

Ak saçlı başını alıp eline,
Kara hüylalara dal anneciğim!
O titrek kalbini bahtın yeline,
Bir ince tüy gibi sal anneciğim!

Sanma bir gün geçer bu karanlıklar,
Gecenin ardında yine gece var;
Çocuklar hıçkırır, anneler ağlar,
Yaşlı gözlerinle kal anneciğim!

Gözlerinde aksi bir derin hiçin,
Kanadın yayılmış, çırpınmak için;
Bu kış yolculuklar var, diyorsa için,
Beni de beraber al anneciğim!...

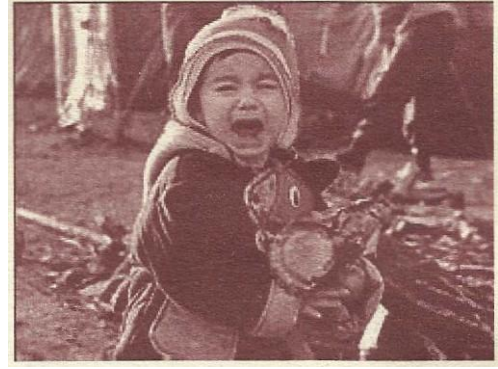
Necip Fazıl KISAKÜREK

(Rahmetle anıyoruz.)

BÖYLE OL BÖYLE SÖYLE

(Dünyadaki bütün savaşların bitmesi temennisiyle, savaşlarda en çok zararı gören savaş çocuklarına ithaf edilmiştir.)

Doguyor çocuklar
Türkiye'de
Cezayir'de
Kenya'da
Eskimolar ülkesinde
Dünya ne uzun
Ne kısa
Milyarlarca milyarlarca çocuk
Geldi yeryüzüne
Her birinde bir çift göz
Baktılar yer-gök aleme
Şimdi gözler
Egleşir eşyada
iki kere milyarlarca gözle
Baktılar nehirlerle
Yan yana akıp
Karışmayan
T>.Jz o, s.....JU tat.ı suya
..uŞ ara
Daglarda dolanan kartala
S.....rada bir savaş var kan akıyor
Ş ""ada da .k. kere müslüman kan
e a""a""ca çocuK
larıh boyunca
Büyüyüp
Avuçladı dünyayı
Giderken
Bıraktılar hep
Doguyor çocuklar
Çin'de
Afganistan'da
Türkiye'de
Şimşek sabahta yıldız gecede
Dogumlara artık ebeler
Anneler de karışmıyor
Ya bu sonbahar
Dünyanın mevcudu ne
Nereye gitti
Dogup dogup boy atan
Nara atanlar
Ne sesleri kaldı
Ne cisimleri
Ah çocuklar çocuklar
içiniz kararmasırı sakın
Açıp
Okuyunca bu şi N

Şimdi biraz
Baksın dikkatle bana gözleriniz
öğrenelim şu duayı
Yol boyunca
Beşikten başlayıp
Mezarlara kadar
Önce besmele
En güzel kelime
"ALLAH'IM!
Yol boyunca
Bırakma elimi
Düşerim sonra
ALLAH'IM!
Niçin halk ettinse beni
Kalbime söyle iyice
Engellerden arınsın yolum
ALLAH'IM!
Nasıl pırıl pırıl
Güzelse sevdigin kulların
Öyle güzel kıl beni
ALLAH'IM!
O güzeller güzeli
Hangi iyilik diledi senden
Dilerim ben de öylelerini
ALLAH'IM!
Peygamber Efendimiz
Hangi şerlerden sığındıysa sana
Upuzak tut benden de onları
ALLAH'IM!
Yol boyunca
Tarih boyunca
Başıboş bırakma bizi."

Cahit ZARİFO.GLU

Açeh: Endonezya yabaglı Suniatra Adasının kuzeyinde bulunan Ace. kuzeyden ve dogudan Malaka Bogazına. batıdan Hint Okyanusu. güneyden su. -iatra ninorta kesinileri ekonisudur. Nüfusu bes ıııılyon civarındadır. 26 aralık 2004 günü yasad k ar Tsunai"lı fe'aketindeıı sonra bir günde 270 bin kurban (Tsunanıı de ölenlere verilen s "Tı vernı stır. Geride ise 40 bine yakın yetim cocuk ve tıarabeye dönen koca bir bölge kaldı. Bu cocuk•a•a vardım elı uzatılmazsa misyoniererin organ ve cocuk matyasının eline düşecekler.

Keşmir: Bir bölümü Pakistan. bir bölümü de Hint topraklarında yer alan Kesmir halkının tamam Müslümanlardan olusmaktadır. Pakistan sınırları içinde kalan kısmı Azad Keşmir (özgür kesmir) olarak anılmaktadır. Tabı güzellikleri ve verimli topraklarıyla da tanınan bu bölgeye "Cennet V'adi" de denilmektedir. 8-Ekim 2005 de gecirmiş olduğu depremde yüz binlerce insan

öl m s. e b ne yakın yetim çocuk kalmıştır.

Filistin: Filistin toprakları ise yıllardır S o S:er rı isgali altında. Bir çok peygamberin jasa s oıldugu ve peygamber efendimizinde I•a a c t g• bu toprakların, vahye dayanan but d•n•erde kutsal sayılması kendisine özel br deger sag amıştır. Aynı zamanda Kudüs ve \•esc d'ı Aksa•da Müs ümanların ilk kıblesidir. S d b topraK ar üzer'nde oynanan oyunlar so "JCU ;e m ...a an binlerce çocuk kendilerine uzanacak dost ve merhametli elleri bekliyor.

Irak: Kornsumuz Irak'da yeni dünya düzen n n o "a gelerek yagmurdan kaçayını derken do uya tutulmuş, Saddam'ın zulmünden kurtu a•rn derken ABD'nin işgaline ugramış, en acımasıZ muame eiere maruz kalmış, dünyanın gözü önürde ya- rn Ş / lo(mış, kimyasal silahlar kullanılmış t. E s•z.. a:yaksız onbinlerce savaş magduru yet 'Tı çocuklar şimdi kendilerine uzanacak birer yardım ellerini bekliyorlar.

ŞİİVİDİLİK

Büyükler, çocukların konuşmalarını yarım yamalak dinlediklerinden, onların sözlerindeki gizli derin anlamları kaçırlar.

Bizim eve, karıma elbiselerin, örtülerin. carsaf arın söküklelerinin dikilmesinde yardım eden bir terzi kadın gelir. Bu kadın bize geldiği zaman küçük oğlunu da beraberinde getirir. işte ben, kalıcı ve derin imanın anlamını bu küçük çocuktan öğrendim.

Onunla uzun zamandan beri arkadaş olduğumdan, bizim eve geldiğinde biraz sohbet etmeyi ihmal etmem. Geçenlerde bana yakında güzel bir futbol topu alacağını söyledi. Onu tekrar görüşümde futbol topunu alıp almadığını sordum. Çocuk cevap verdi:

"Hayır efendim, annem şimdilik topa ayıracak paramız olmadığını söyledi."

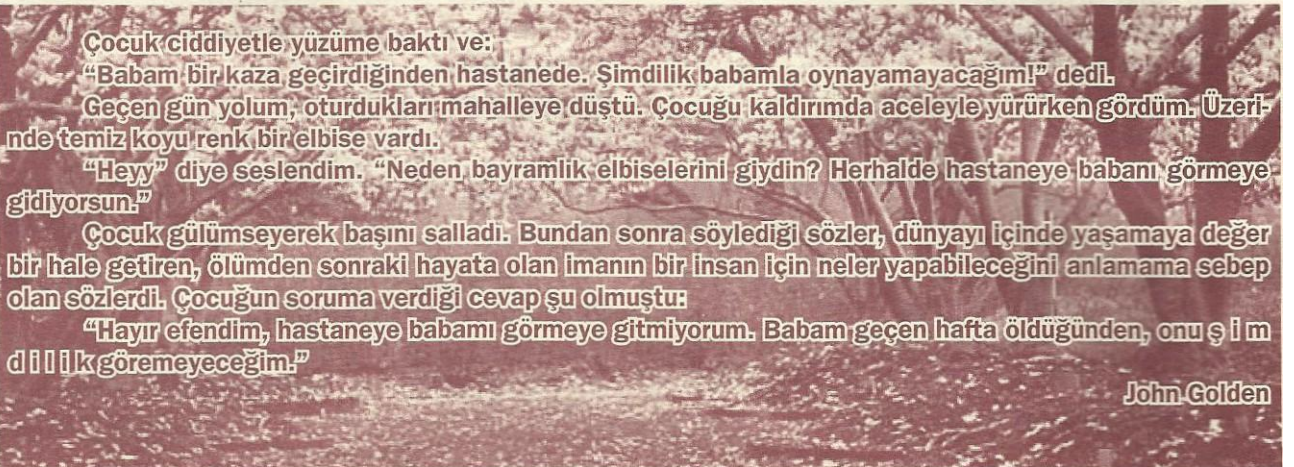
Onun bu sözleri, durumlarının yakında düzeleceğine dair derin inancını gösteriyordu. Bilhassa, kullandığı 'şimdilik' kelimesinde kuwetli bir güvenin izi seziliyordu.

Bu çocuğun söyledikleri beni uzun uzun düşündürdü.

Onu uzun bir süre görmedim. Günün birinde tekrar rastladım. Çocuk, bahçede oturmuş, bir karınca yuvasını seyrediyordu.

Yavaşçayanına sokuldum. Onu konuşturmak için babasından bahis açtım:

"Eve gidince yemekten sonra babanla oynayacak mısın? Yoksa yemekten sonra hemen yatacak mısın?" diye sordum.

İLKDER'İN YAPTIĞI FAALİYETLER

- 5-05-2005** Dernek merkezinde "anneler günü konulu" aylık toplantı yapıldı.
- 12-05-2005** Dernek merkezinde Koruyucu Aile Platformu toplantısı yapıldı.
- 19-05-2005** Yenimahalle Belediyesi Yeniay Kültür Merkezinde Aile konulu seminer düzenlendi.
- 11-06-2005** Yenimahalle Belediyesi tiyatro salonunda İLKDER çocuk şenliği yapıldı.
- 20-06-2005,30-07-2005** Tarihleri arasında gençlere yönelik seminer çalışmaları yapıldı.
- 06-09-2005** Dernek başkanımız Özden Sönmez Koruyucu Aile Platformundan iki kişi ile birlikte Endonezya AÇEH bölgesine durum tespiti için (yetimhane yapımı) ziyaret ettiler.
- 29-09-2005** Dernek merkezinde başkanımız AÇEH izenimlerini anlattı.
- 06-10-2005** Dernek merkezinde yapılan aylık toplantıda Ramazan'ın başlangıcı ve üç ayların değerlendirilmesi toplantısı yapıldı.
- 18-10-2005** Yenimahalle Belediyesi düğün salonunda İLKDER'in geleneksel iftar yemeği verildi.
- 14-10-2005** Dernek başkanımız Özden Sönmez Hilal TV de sahur programına konuk olarak katıldı.
- 15-10-2005** Pak"sta" Büyükelçisinin de katıldığı Pakistan halkıyla dayanışma gecesi Altınpark'ta yapıldı. Aynı gün kermes açılışı da gerçekleştirildi.
- 27-10-2005** Pakistan için yapılan kermes çerçevesinde bir program düzenlendi. Onur konugu olarak Pakistan Büyükelçisinin eşleri de katıldılar.
- 29-10-2005** Dernek başkanımız Özden Sönmez Pakistan halkının acılarını paylaşmak için Pakistan'a gitti.
- Kasım 2005** Pakistan'a yardım amaçlı gıda, giysi, kırtasiyeden oluşan 1000 adet koli kasım ayı süresince hazırlandı.
- 22-12-2005** Kocatepe Kültür Merkezinde Pakistan depremzedeler yararına yapılan program Senai Demirci ve Mesut Şimşek'in katılımıyla gerçekleşti.
- 06-01-2006** Dernek başkanımız Özden Sönmez toplanan kurban bedelleri teslim etmek için Pakistan'a gitti.
- 12-01-2006** Dernek merkezinde demek üyeleri ile bayramlaşma yapıldı.
- 02-02-2006** Derneğimizin oğana aylık toplantısında

başkan Özden Sönmez Pakistan izenimlerini anlattı.

- 18-02-2006** Yenimahalle Belediyesi Düğün Salonunda Aşure ve Koruyucu Aile Platformu toplantısı yapıldı.
- 02-03-2006** Yapılan aylık toplantıda Koruyucu Aile Projesi kapsamında Yürütülecek Faaliyetler Planlandı.

İLKDER'İN KATILDIGI FAALİYETLER

- 6,7,8-05-2005** Kadın buluşmaları, Afyon toplantısı na başkan ve başkan yardımcısı katıldılar.
- 12-05-2005** Çağrı Okullarında "Koruyucu Aile Platformu" toplantısına katıldık.
- 15-05-2005** Beyaz Yürüyüş (başörtüsü eylemi) 'ne katıldık.
- 14-10-2005** Başkanımız Özden Sönmez Hilal TV de programa katıldı.
- 19-12-2005** Çubuk'ta kermes açılışına ve programa katıldık.
- 27-12-2005** Çorum Ensar Vakfının düzenlediği programa başkanımız konuşmacı olarak bir grup arkadaşımızla birlikte katıldılar.
- 30-12-2005** Karadeniz-Eregli'de Pakistan depremzedeleri yararına düzenlenen bir programa konuşmacı olarak katıldık.
- 20-01-2006** Diyanet'in Yunus Emre Kültür Merkezinde düzenlediği programa katıldık.
- 03-02-2006** MUYAD'ın (Mutlu Aile Eğitim Araştırma Ve Yardımlaşma Derneği) tanıtım programı ve kokteyline katıldık.
- 10-02-2006** MAZLUMDER'in 15.ci kuruluş yıldönümü programına katıldık. (Pek çok plaket dağıtılmasına rağmen hiç bir kadın kuruluşuna plaket verilmemesi dikkat çekiciydi.)
- 11-02-2006** İLKDER'in de içinde yer aldığı Başörtüsüne Özgürlük Platformunun yeniden başlattığı Abdi İpekçi Parkındaki (her cumartesi) periyodik basın açıklamasına katıldık.
- İlkder ve Van Valiliği işbirliği, Kadınlar Elele Derneği aracılığı ile Van'daki ihtiyaç sahiplerine 10 tonluk ayni yardım yapıldı.
- Aynı zamanda Koruyucu Aile projesini anlatmak için Kanal A'ya, Hedef Radyo'ya, Arifan Radyo'ya misafir olduk. Ve Derneklerin programlarına davetli olarak katıldık.

MUKADDES TOPRAKLARA YOLCULUK

Melek AKDEDE

Hayatım boyunca yapmış olduğum yolculukların hiç birinde bu kadar heyecanlanmamıştım. İlk defa uçağa binecek ve ilk defa yurt dışına çıkacaktım. Bu öyle bir yolculuktu ki, çoğu Müslüman'ın en az bir sefer gitmek istediği ve herkese nasip olmayan bir yolculuk bana nasip olmuştu. Bunun için Rabbime ne kadar şükür etsem azdır. Evimden ve yavrularımdan ilk defa bu kadar uzun süre ayrılacak olmama rağmen (43 gün) biraz buruk ama çok fazla heyecanlıydım zaten bir hafta öncesinden bildirilmişti yolculuk. Ertesi gün Kocatepe kabile başkanımız ve gurup hocamızla tanıştık. 3 gün seminer ve akraba ziyareti; 3 Aralık 2005 Cumartesi saat 4 civarında üzerimizde hac kıyafetlerimizle, arabalarda Türk bayrakları binanın önünden duatarla uğurlandık. 20 dakikalık bir yolculuktan sonra havaalanına gelmiştik.

Havaalanı tam bir mahşer yerini andırıyordu. Havaalanına kadar gelen yakınlarımız bizi dışarıda uğurladılar. Havaalanında akşam ve yatsı namazlarımızı kıldık Uçağımız rötaryapmıştı birkaç saatlik gecikmeden sonra uçağa binip havalandık. Uçak 750 kişilik Airbus (ağartıp Arabistan) uçağı idi. Bir an düşündüm Ya Rabbi bu nasıl bir akıldı onca ağırlığın gök yüzüne ulaşmasını sağlıyordu. Uçak yükseldikçe koca binalar kibrit kutusu gibi gözüküyordu. Ankara'dan ayrılınca iyice yükseldi, ve ışık kümelerinden başka bir şey gözüküyordu. 3 saatlik bir yolculuktan sonra Medine Havalimanına ulaştık. Hostesler bizi Hacı makbul inşallah diye karşıladılar ladılar.

Yoğun pasaport kontrollerinden sonra otobüslere bindik ve otele geldik. Valizlerimizi bulup otele çıkırmızda sabah ezanı okunuyordu. Odanın penceresinden baktığımda gözlerime inanamadım. Ravza kaşımada duruyordu. Senelerdir resimlerde ekranlarda gördüğüm Ravza şimdi tam karşımdaydı. Hemen abdest aldık, hocalarımızı bile beklemeden oda arkadaşlarımızla Ravza'ya gittik. O ne güzellik, o ne muhteşem bir yapı...Hiç yabancılik çekmeden sanki kendi vatanımızdaymış gibi rahattık. Yeşil kubbe üzerine hasret şiirleri yazılan, görmek için can atılan yeşil kubbe Ravza...Şimdi ben buradayım, rüyam gerçek mi inanamıyorum. Bu düşüncelerle bayanların girdiği kapıya yaklaştık. Bizi bayan polisler karşıladı ve üzerimizi aradılar. Çakmak, makas, fotoğraf makinası, kameralı cep telefonu, vb. şeyleri içeri almıyorlar. Çantamda ilkder'in iki adet çakmağı vardı. Onları emanete bırakarak içeriye girdim. Sabah namazını ve iki rekat mescit namazını kıldıktan sonra Peygamber efendimizin kabri ziyarete açıldı. Cennet bahçesi olarak anılan yeşil halıların üzerinde de iki rekat namaz kılıp dua ettik. Bu bölüm bayanlara sabah saat 7:30-9:30 öğlen 13:30-15:30 arasında açılıyor.

Medine'de 8 gün kaldık. Saat 4'de teheccüd ezanı okunuyor ve hepimiz o saatte teheccüd narnazına kalkıyorduk. Ardından sabah namazının vakti

giriyor ve sabah namazını da eda ediyorduk. Bu arada Ravza ziyarete açılıyor ve ziyaretimizi yapıyor otele dönüyorduk. Medine'de bulduğumuz 8 gün boyunca yemeğimizi Diyanet karşıladı. Ve servis dahil her şey çok güzeldi. Medine'de Diyanet kutsal mekaniara tur düzenledi. İlk olarak Uhud dağına vardık. Rehberimiz buranın tarihçesi hakkında bilgilerimizi tazelememize yardımcı oldu. Oradan ayrılırken bir avuç toprak almak geldi içimden, yanımdaki küçük keseye koydum ve soran arkadaşlara hiç düşünmeden mezarımın üzerine dökünter dedim. Şimdi o toprak salonunun bir köşesinde mezarıma döküleceği günü bekliyor. Daha sor>a Uhud şehitlerini ve Hz.Hamza'n,P kabrini ziyaret e ". Mezarlar o kadar sade • hç o r ükse gerek görü merrış. O dağlar Peygamber efendimizin üzerinde gezdiğ' o dağlar o ><adar etkileyici ki insan buradan ayr ma)- s:errı)Or. Ve kim bilir bir daha görmek nasip o acak mı? Buradan ayrıldıktan sonra Kibleteyn'i (çift minareli iki kibleli camii) ziyaret ettik. Ardından 7 mescitleri ziyaret ettik. Ve bu günün son ziyareti, mescidi Kuba idi.

Ertesi gün kafitemizle birlikte önce Gameme (bulut mescidi de deniyor) camisine ardından da Hz. Ömer'in adına yaptırılmış olan Hz. Ömer mescidini ziyarete gittik. Sonra sırayla Abdulhamid döneminde yaptırılmış Hac Demir istasyonunu ve Bilali Habeşi camisini ziyaret ettik.Ziyaretlerimizi tamamladıktan sonra Ravza'ya geldik. Yeşil kubbenin önünden geçerken bir şey dikkatimi çekti, kubbenin tam tepesinde bir miktar yeşillik vardı. Sorduğumda Rabbimin bir mucizesi orada ot bitmiş olduğunu söylediler. Su yok ..Toprak yok ...Ve yazın 65 derece sıcaklığında kubbenin tam tepesinde ot yemyeşil nasıl kalabiliyordu.Acizliğimi bir kez daha anıyıp Rabbime şükür ve duada bulundum.

Ey kuru kubbede otu yemyeşil tutan Rabbim! Dünya zalimlerinin elinde zulme uğrayan müslümanlara, başörtüsü mağdurlarına, çökmekte olan ahlakımıza ve gençliğimizeve benzeri sıkıntıya düşmüş Müslümanlara bir mucize...

Türkiye'deki yakınlarımıza hediyeler almak üzere çarşıları gezdik.Artık yabancılik çekmiyordum. Çokta güzel dostluklar kurduk.Pakistanlı, Malezyalı, Endonezyalı tüm dünya müslümanları ile kardeşiz diye sarılıyoruz. Burada dil bilmemenin eksikliğini bir kez daha yaşıyor insan.

İşte böylece rüya mıydı, hayal miydi ne olduğunu anlamadan 8 günü bitirmiştik. Gelnr'st: işte peygamber efendimize veda vakti.Gözyaşları içinde Mekke'ye doğru yola çıktık,

Medine'yi arkamıda bırakarak. Kabe'ye doğru yönelmiştik işte. Rabbim sana şükürler olsun. Burayı arzu eden ve bizimle buralara selam gönderen herkese buraları görmeyi nasip eyle Rabbim...Amin.

Ozgürlük meseleleri aydınlık bir gelecek için yandı

İLHAN TOPRAK/ANKARA-

Mazlum-Der Ankara Şubesi tarafından "TCK'daki 'düşünce ve ifade özgürlüğünü kısıtlayan' maddeleri protesto etmek için 1 Haziran'a kadar yapılacak duyurulan mesale yapıldı. Mazlum-Der Yönetim Kurulu Başkanı Bayram Akçay, "Hak ve özgürlüklerin önün- deki engellerin kaldırılması için yapılan uyarılar dikkate alınmadan yapılan bu yeni girişimdir. Bu yanlıştan da beraberinde nümelerdir. Erdemli hareket etmek istiyor- sa, hafızını bir an önce görün ve gerekli

Sunt Vakfı

Sunt Vakfı ile tüm milletler bu konuyu geçiştiremez- siniz. Millet bunun hesabını sorar. Refah- ı beldi avına çıldımsı, her kase bucakta birle- ri gözüktü. Anımsı, her kase bucakta birle- ifadesinden sonra serbest bırakı- lımsı, hani insan hakları. İ- bını nasıl vereceksiniz" d- İLK-Der Genel Başkanı Özden Zehra Sönmez, "Ben bir annem ve ay- bir demek yöneticisiyim. Benin- hem de demek yönet-

Bir nesile haksızlık edildi

Özden Zehra SÖNMEZ (İlke İlim Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı)

B

ağırüstü

nesile

Türki-

ri

ile bir-

ki mesale tıp öğrenci-

leri vardı beşinci alım-

men bırakıp çıktılar. Bu gerçek-

çok onurdu bir mücadele idi. Bir-

vay da olsa inançına sarılan bağli-

lan bir nesil geldi. Düşünün ki-

belki istediğiniz bile başörtüsü-

lab'ın emri olduğumu dün-

bur ucuna bu kadar kolay-

vacak. Şimdi bu yasa-

rı kalmadı. Yurt dışına-

da döndüler. Ben bi-

haksızlığın ve zul-

maya vesile ola-

Bu çocukları-

egitim yön ve-

Küpe, yüzük, saat; hepsi Pakistan'a

En çok dikkat çeken yardımlardan biri-

küpe, yüzük, saat; hepsi Pakistan'a

Bunları Kur'an-ı Kerim'e gömmek istiyor-

En çok dikkat çeken yardımlardan biri-

küpe, yüzük, saat; hepsi Pakistan'a

Bunları Kur'an-ı Kerim'e gömmek istiyor-

En çok dikkat çeken yardımlardan biri-

küpe, yüzük, saat; hepsi Pakistan'a

Bunları Kur'an-ı Kerim'e gömmek istiyor-

En çok dikkat çeken yardımlardan biri-

küpe, yüzük, saat; hepsi Pakistan'a

Bunları Kur'an-ı Kerim'e gömmek istiyor-

En çok dikkat çeken yardımlardan biri-

küpe, yüzük, saat; hepsi Pakistan'a

Bunları Kur'an-ı Kerim'e gömmek istiyor-

En çok dikkat çeken yardımlardan biri-

küpe, yüzük, saat; hepsi Pakistan'a

Bunları Kur'an-ı Kerim'e gömmek istiyor-

En çok dikkat çeken yardımlardan biri-

küpe, yüzük, saat; hepsi Pakistan'a

Bunları Kur'an-ı Kerim'e gömmek istiyor-

En çok dikkat çeken yardımlardan biri-

küpe, yüzük, saat; hepsi Pakistan'a

Bunları Kur'an-ı Kerim'e gömmek istiyor-

En çok dikkat çeken yardımlardan biri-

küpe, yüzük, saat; hepsi Pakistan'a

Bunları Kur'an-ı Kerim'e gömmek istiyor-

En çok dikkat çeken yardımlardan biri-

küpe, yüzük, saat; hepsi Pakistan'a

Bunları Kur'an-ı Kerim'e gömmek istiyor-

En çok dikkat çeken yardımlardan biri-

küpe, yüzük, saat; hepsi Pakistan'a

Bunları Kur'an-ı Kerim'e gömmek istiyor-

En çok dikkat çeken yardımlardan biri-

küpe, yüzük, saat; hepsi Pakistan'a

Bunları Kur'an-ı Kerim'e gömmek istiyor-

En çok dikkat çeken yardımlardan biri-

küpe, yüzük, saat; hepsi Pakistan'a

Bunları Kur'an-ı Kerim'e gömmek istiyor-

En çok dikkat çeken yardımlardan biri-

küpe, yüzük, saat; hepsi Pakistan'a

Bunları Kur'an-ı Kerim'e gömmek istiyor-

En çok dikkat çeken yardımlardan biri-

küpe, yüzük, saat; hepsi Pakistan'a

Bunları Kur'an-ı Kerim'e gömmek istiyor-

En çok dikkat çeken yardımlardan biri-

küpe, yüzük, saat; hepsi Pakistan'a

Bunları Kur'an-ı Kerim'e gömmek istiyor-

En çok dikkat çeken yardımlardan biri-

küpe, yüzük, saat; hepsi Pakistan'a

Bunları Kur'an-ı Kerim'e gömmek istiyor-

En çok dikkat çeken yardımlardan biri-

küpe, yüzük, saat; hepsi Pakistan'a

Bunları Kur'an-ı Kerim'e gömmek istiyor-

En çok dikkat çeken yardımlardan biri-

küpe, yüzük, saat; hepsi Pakistan'a

Bunları Kur'an-ı Kerim'e gömmek istiyor-

ile bir-

ki mesale tıp öğrenci-

leri vardı beşinci alım-

men bırakıp çıktılar. Bu gerçek-

çok onurdu bir mücadele idi. Bir-

vay da olsa inançına sarılan bağli-

lan bir nesil geldi. Düşünün ki-

belki istediğiniz bile başörtüsü-

lab'ın emri olduğumu dün-

bur ucuna bu kadar kolay-

vacak. Şimdi bu yasa-

rı kalmadı. Yurt dışına-

da döndüler. Ben bi-

haksızlığın ve zul-

maya vesile ola-

Bu çocukları-

egitim yön ve-

Bu çocukları-

egitim yön ve-

Bu çocukları-

egitim yön ve-

Bu çocukları-

egitim yön ve-

Bu çocukları-

egitim yön ve-

Bu çocukları-

egitim yön ve-

Bu çocukları-

egitim yön ve-

Bu çocukları-

egitim yön ve-

Bu çocukları-

egitim yön ve-

Bu çocukları-

egitim yön ve-

Bu çocukları-

egitim yön ve-

Bu çocukları-

egitim yön ve-

Bu çocukları-

egitim yön ve-

Bu çocukları-

egitim yön ve-

Bu çocukları-

egitim yön ve-

Bu çocukları-

egitim yön ve-

Bu çocukları-

egitim yön ve-

Bu çocukları-

egitim yön ve-

Bu çocukları-

egitim yön ve-

Bu çocukları-

egitim yön ve-

Bu çocukları-

egitim yön ve-

Bu çocukları-

egitim yön ve-

Bu çocukları-

egitim yön ve-

Bu çocukları-

egitim yön ve-

Bu çocukları-

egitim yön ve-

Bu çocukları-

egitim yön ve-

Bu çocukları-

İLKDER'den Pakistan'a yardım

maya başladık. Hedefimiz

ulaştığımız kadar ye-

niyetimizi karşıla-

mak ve onları başın ok-

sayan bir el olabilmek.

"Bu konuyu bu

kaynakları ile hayretlerim

kennada bu hayretlerim

de eden Sönmez, yardım

programı ve yardım co-

stasına katkı bekledi. Pa-

kistan'da yardım için 22 Aralık Per-

şembe günü bir program

Sena De-

mirol'un konferansı ile

başlayacak olan program-

da, Pakistan'da yardım

ulaştığımız kadar ye-

niyetimizi karşıla-

mak ve onları başın ok-

sayan bir el olabilmek.

"Bu konuyu bu

kaynakları ile hayretlerim

kennada bu hayretlerim

de eden Sönmez, yardım

programı ve yardım co-

stasına katkı bekledi. Pa-

kistan'da yardım için 22 Aralık Per-

şembe günü bir program

Sena De-

mirol'un konferansı ile

başlayacak olan program-

da, Pakistan'da yardım

ulaştığımız kadar ye-

niyetimizi karşıla-

mak ve onları başın ok-

sayan bir el olabilmek.

"Bu konuyu bu

kaynakları ile hayretlerim

kennada bu hayretlerim

de eden Sönmez, yardım

programı ve yardım co-

stasına katkı bekledi. Pa-

kistan'da yardım için 22 Aralık Per-

şembe günü bir program

Sena De-

mirol'un konferansı ile

başlayacak olan program-

da, Pakistan'da yardım

ulaştığımız kadar ye-

niyetimizi karşıla-

mak ve onları başın ok-

sayan bir el olabilmek.

"Bu konuyu bu

kaynakları ile hayretlerim

kennada bu hayretlerim

de eden Sönmez, yardım

programı ve yardım co-

stasına katkı bekledi. Pa-

kistan'da yardım için 22 Aralık Per-

şembe günü bir program

Sena De-

mirol'un konferansı ile

başlayacak olan program-

da, Pakistan'da yardım

ulaştığımız kadar ye-

niyetimizi karşıla-

mak ve onları başın ok-

sayan bir el olabilmek.

"Bu konuyu bu

kaynakları ile hayretlerim

kennada bu hayretlerim

de eden Sönmez, yardım

programı ve yardım co-

stasına katkı bekledi. Pa-

kistan'da yardım için 22 Aralık Per-

şembe günü bir program

Sena De-

mirol'un konferansı ile

başlayacak olan program-

da, Pakistan'da yardım

ulaştığımız kadar ye-

niyetimizi karşıla-

mak ve onları başın ok-

sayan bir el olabilmek.

"Bu konuyu bu

kaynakları ile hayretlerim

kennada bu hayretlerim

de eden Sönmez, yardım

programı ve yardım co-

stasına katkı bekledi. Pa-

kistan'da yardım için 22 Aralık Per-

şembe günü bir program

Sena De-

mirol'un konferansı ile

başlayacak olan program-

da, Pakistan'da yardım

ulaştığımız kadar ye-

niyetimizi karşıla-

mak ve onları başın ok-

sayan bir el olabilmek.

"Bu konuyu bu

kaynakları ile hayretlerim

kennada bu hayretlerim

de eden Sönmez, yardım

programı ve yardım co-

stasına katkı bekledi. Pa-

kistan'da yardım için 22 Aralık Per-

şembe günü bir program

Sena De-

mirol'un konferansı ile

başlayacak olan program-

da, Pakistan'da yardım

ulaştığımız kadar ye-

niyetimizi karşıla-

mak ve onları başın ok-

sayan bir el olabilmek.

"Bu konuyu bu

kaynakları ile hayretlerim

kennada bu hayretlerim

de eden Sönmez, yardım

programı ve yardım co-

stasına katkı bekledi. Pa-

kistan'da yardım için 22 Aralık Per-

şembe günü bir program

Sena De-

mirol'un konferansı ile

başlayacak olan program-

da, Pakistan'da yardım

ulaştığımız kadar ye-

niyetimizi karşıla-

mak ve onları başın ok-

sayan bir el olabilmek.

"Bu konuyu bu

kaynakları ile hayretlerim

kennada bu hayretlerim

de eden Sönmez, yardım

programı ve yardım co-

stasına katkı bekledi. Pa-

kistan'da yardım için 22 Aralık Per-

şembe günü bir program

Sena De-

mirol'un konferansı ile

başlayacak olan program-

da, Pakistan'da yardım

ulaştığımız kadar ye-

niyetimizi karşıla-

mak ve onları başın ok-

sayan bir el olabilmek.

"Bu konuyu bu

kaynakları ile hayretlerim

kennada bu hayretlerim

de eden Sönmez, yardım

programı ve yardım co-

stasına katkı bekledi. Pa-

kistan'da yardım için 22 Aralık Per-

şembe günü bir program

Sena De-

mirol'un konferansı ile

Yetim Çocuklar için Yufka açtık. Hamur işleri Yaptık, Kermesler Düzenledik.

Açede Yetimlerle Birlikte Olduk.

Pakistan'da Yetimlerle Birlikte Olduk.

Salon Toplantıan Yaptık

Davetiye icabet Ettik

Yapımma Devam Edilen Yetimhaneden Görüntüler

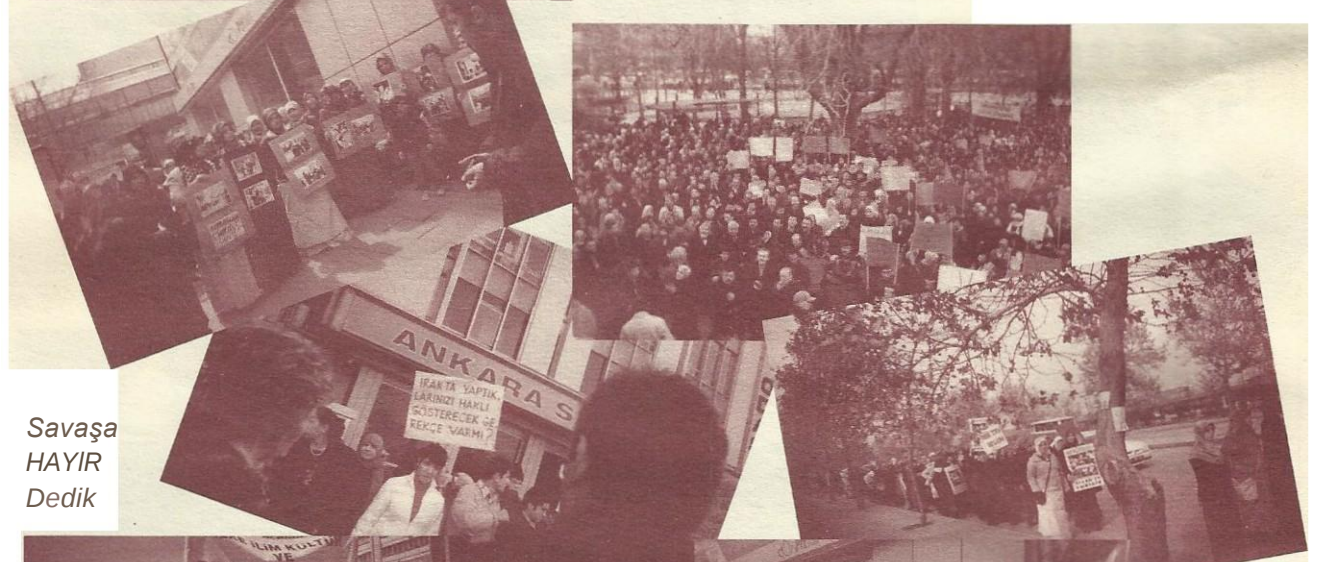
iLKDER Oradaydı!

Özgürlük için Yürüdük

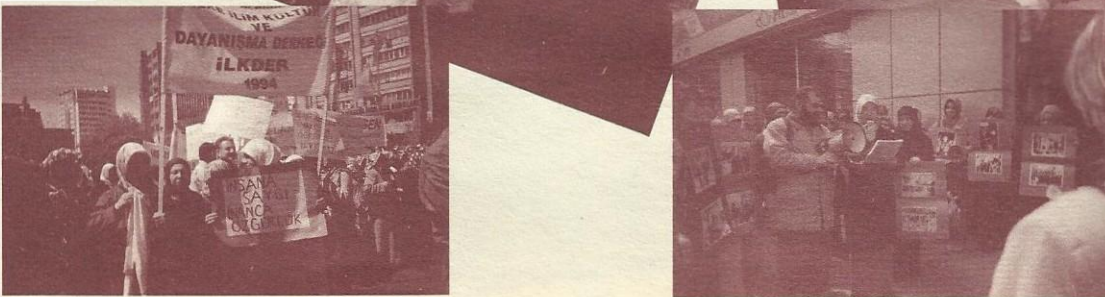

Kadm Hakları için Yürüdük

Savaş
HAYIR
Dedik

Basm
Açıklaması
Yaptık

Kadm Buluşmaiaanna Kattldtk

Eğitimlerinde

...Bu arada çocuklarımızı ihmal etmedik.

Gezilerinde

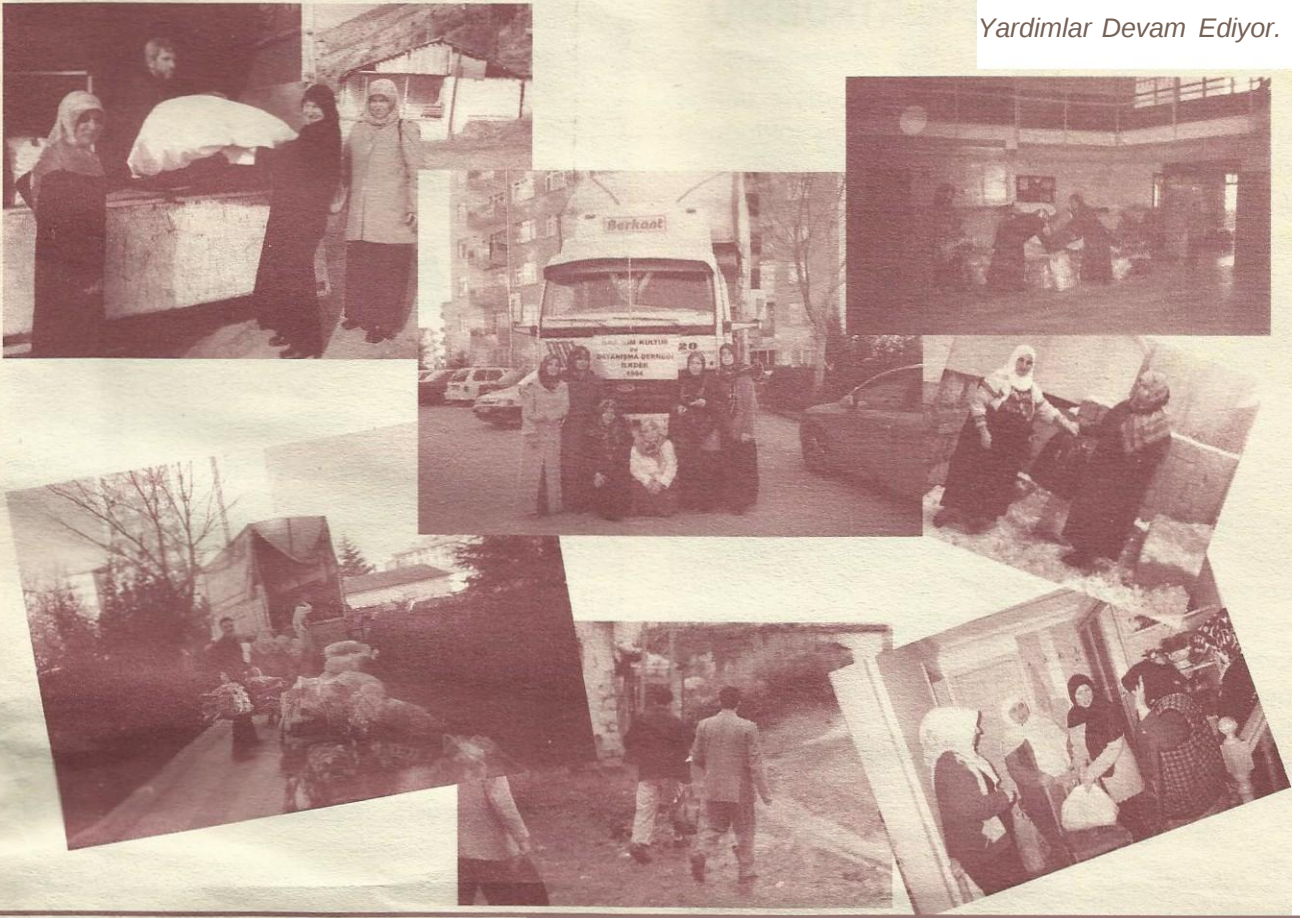
Programlarında

Oyunlarında

Panellerinde

Hep Birlikteydik...

Yardımlar Devam Ediyor.

Programlara, Panellere Katıldık

KORUYUCU AİLE PLATFORMU

Dünyanın bir çok büyük felakete sahne oldu. Coğumuz daha Tsunami'nin ne olduğunu dahi bilmezken. o bir günde 270 bin canı aldı. Artık Ace belki de hiçbir zaman eskisi gibi olmayacak.

Daha Tsunami'nin izleri silinmeden, yaralar sarılmadan. bu seterde kara haber Pakistan'dan geldi. Sabahın erken saatlerinde Keşmir'in Muzafferabad ve Balakat şehirleri yerle bir olmuş.ölü sayısı yüz binlerle ifade edilmişti.

Aynı zamanda Filistin de yıllarca küçücük çocuklar ellerindeki sapanla korunmaya çalışmış, peygamberler diyarı topraklarda bir gün rahat yüzü görmemişler, anne ve babalarını yıllarca süren bu savaşta kaybetmişler.

Yani başımızda komşumuz Irak halkı ise demokrasi getireceğim diye giren ABD nin oyunlarına ve insanlık dışı muamelelerine maruz kalmış, geride ise anne ve babalarını bu savaşta kaybeden binlerce kimsesiz ve yetim çocuk bırakmıştır.

İşte İLKDER Koruyucu Aile Platformu böyle zor bir dönemde kuruldu. Şimdi Açe ve Pakistan da birer yetimhane yapıyor. Yüzlerce yetim çocuğun zaruri ihtiyaçlarını karşılıyor. Sizlerde bu platforma dahil olabilir, bir çocuğa maddi ve

İRTİBAT

Tel: 0312 334 1118 - 0312 334 88 81

0532 365 27 04- 0533 351 81 43

faks: 0312 336 31 79

BANKA APNO

Ziraat bankası 908: 3270465-5001 ytl

Demetevler _ubesi 3270465-5002 usd

3270465-5003 eur0

e-mail: bilgi@ilkder.org.tr

web: www.ilkder.org.tr

manevi destek olabilir, onun hayat denen uzun yolculuğunda küçücük elinden tutarak güvenle yürütmesine katkıda bulunabilirsiniz -

Elinden tutulacak çocuklar sadece bu ülkelerle de sınırlı değil. Nijer, Soma, Sudan gibi birçok ülkede de çocuklar kıtlık, açlık, yokluk, yoksulluk sonucu ölümün eşiğindedir.

Merhametle uzanacak olan bir el, bir çocuğu kurtaracak.

Merhametle uzanacak olan bin el, bin çocuğu kurtaracak,

Şimdi el ele vermenin zamanı.

...Yetimler; çeşitli felaket ve doğal afetlerden sonra açlık, yokluk yoksulluk ve salgın hastalıklarla hatta çocuk tacirleriyle, organ mafyasıyla karşı karşıya kaldılar.

Dünyanın neresinde mağdur ve mazlum varsa bizdendir düsturunu hayat anlayış edinmiş olan tüm kişi ve gönüllü kuruluşları bu asrın felaketleri karşısında duyarlı olmaya ve yetimlerin hayatı için el ele birlikte çalışmaya davet ediyoruz.

...Tarih tekrür ediyor

Servetler elden gidiyor

Muhacirler çoğalıyor

Bizler de Ensar olalım

Bir DUA da biz alalım...